

Liahona

175-JARIG
BESTAAN
van de
ZUSTERS-
HULPVERENIGING

p. 14

Elizabeth Howard, Eliza Roxcy Snow en Hannah Tapfield King poseren voor een foto, circa 1867. Rond die tijd aanvaardde Eliza R. Snow de roeping van president Brigham Young (1801–1877) om zustershulpverenigingen in de hele kerk op te richten. Zij werd in 1880 de tweede algemeen ZHV-presidente en vervulde die functie aan tot haar dood op 5 december 1887.

Foto met dank aan de bibliotheek voor kerkgeschiedenis

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Met gerechtigheid gewapend**
President Henry B. Eyring
- 7 Huisbezoekboodschap: De instaatstellende kracht van Jezus Christus en zijn verzoening**

OP DE OMSLAG
Foto Cody Bell.

HOOFDARTIKELEN

- 13 De voorbereidingen van een geestelijk feest**
Manuel Emilio Ciriaco
We besloten de avondmaalsdienst niet slechts als een zondagse dienst te beschouwen. Het resultaat was indrukwekkend.
- 14 Uitstorting van de Geest**
Bij de viering van het 175-jarig bestaan van de zustershulpvereniging vertellen de leden van het algemeen ZHV-presidium over hun inzichten en getuigenis van die gewijde en invloedrijke organisatie.
- 26 Gezegend door mijn getrouwde zus**
Rafael Antillon
Het voorbeeld en het getuigenis van mijn zus Thelma veranderden mijn leven.

- 30 Het evangelie en het goede leven**
Ouderling Quentin L. Cook
Ouderling Cook wijst erop dat het belangrijk is om een credo te kiezen dat zich op de Heiland richt en de zaken die er echt toe doen.

RUBRIEKEN

- 8 Notities oktoberconferentie 2016**
- 10 Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland: De invloed van leerstellig onderwijs**
Douglas D. Holmes
- 38 Geloofsportret: Markus Tilgner**
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Een les van Dandy**
President David O. McKay

48

44 Wees een voorbeeld voor de gelovigen

Ouderling Von G. Keetch

Hoe voldoen wij aan de goddelijke opdracht om anderen de waarheid aan te reiken zonder dat er ruzie ontstaat.

48 Jongvolwassene-profiel: Proef de wereld in Zuid-Afrika

McKenna Johnson

Een jongvolwassene ziet het medeleven en de liefde van de Heer in de daden van haar medeheiligen.

54

50 Zeven dingen aan bekering waar we bang voor zijn ... en waarom dat niet nodig is

David A. Edwards

We stellen bekering vaak uit omdat we er bang voor zijn. Met deze ideeën en suggesties kun je de moed verzamelen om echt te veranderen.

54 Precies wat de dokter voorschreef

Charlotte Larcabal

In tegenstelling tot een vies medicijn of een vaccinatie kan bekering aangenaam zijn.

57 Aangestipt

Wat weten we over onze hemelse Moeder? Hoe dient seksuele voorlichting gegeven te worden?

58 Uit het zendingsveld: Aarzelend getrouw, rijkelijk gezegend

Isaias Vargas Chavarría

60 Onze plek

62 Poster: Hoop kiezen

63 Antwoord van kerkleiders: Hoe je geloofsbeproevingen doorstaat

Ouderling Neil L. Andersen

64 Het wonder op de valreep

Cesar H. Bonito Duarte

Ik had mijn hele stage zonder succes aan de kapotte machine gewerkt. Zou een gebed op de valreep helpen?

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: hoe meet je jezelf?

76

66 Het wachten waard

Jessica Larsen

Sadie was acht jaar, maar haar vader gaf haar nog steeds geen toestemming om zich te laten dopen.

68 Antwoord van een apostel: Wat kan ik doen als ik niet tevreden ben met mijn geestelijke groei?

Ouderling Jeffrey R. Holland

69 Vragenhoekje

Soms erger ik me aan broer of zus. Wat kan ik eraan doen?

70 Kinderen met een goed hart: Liefde schilderen

Jill Hacking

72 Een geweldig gevoel

Jane McBride

Paulo had zich nog maar net laten dopen en had nu al een fout gemaakt. Hoe kon het avondmaal hem helpen?

74 Ik heb Gods profeet gezien

Ouderling Kim B. Clark

Ik weet nog dat ik de profeet voor het eerst van dichtbij zag.

75 Figuren uit de kerkgeschiedenis: De kerk wordt opgericht

76 Verhalen van Jezus: Jezus liet Zich dopen

Kim Webb Reid

79 Kleurplaat: Ik ben dankbaar voor mijn lichaam

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A.
Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Assistent-redacteuren: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Adviseurs: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis jr.,
Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopschke, Larry R. Lawrence,
Carole M. Stephens

Hoofdredacteur: Peter F. Evans

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdedacteur: Adam C. Olson

Assistent-hoofdedacteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Cremilda Amaral

Redactieteam: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock,
Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott,
Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan
Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Tearle,
K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Bryan W. Gyi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Troy K. Vellinga

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church

of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen
of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950
(gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief
aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'

of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens,
Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees,
Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks,
Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets,
Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens,
Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili,
Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan
materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik
(zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik
ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd
indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over
auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2017 Vol. 117 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173)
is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is
\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage
Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee voorbeelden.

'Wees een voorbeeld voor de gelovigen', p. 44: ouderling Keetch bespreekt dat het belangrijk is dat we de leringen van het evangelie vriendelijk en liefdevol verdedigen. Lees zijn artikel en bespreek met de gezinsleden of zij het evangelie wel eens hebben verdedigd. U kunt ook een verhaal uit de Schriften lezen over wie pal stond voor hun geloof, zoals het verhaal van Daniël of Esther. Hoe toonden deze mensen zowel hun liefde voor de mensen rondom hen als voor de Heer? U kunt de gezinsleden een rollenspel laten doen waardoor ze leren hun geloofsovertuiging op een rustige en begripvolle manier te bespreken.

'Wat als ik niet tevreden ben met mijn geestelijke groei?' p. 68: ouderling Holland bespreekt wat we kunnen doen als we het gevoel hebben dat we meer ons best behoren te doen. U kunt als gezin de talenten bespreken die onze hemelse Vader ieder gezinslid heeft gegeven. Overweeg uw gezinsleden te vragen een doel op te schrijven dat ze in de loop van de maand willen bereiken. Bespreek manieren waarop ze dat doel kunnen bereiken, hoe hun talenten daarbij helpen, en welke vaardigheden ze moeten ontwikkelen om hun doel te bereiken. U kunt later op deze activiteit terugkomen en de gezinsleden aanmoedigen om aan de gestelde doelen te blijven werken en die te bereiken.

MEER ONLINE

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in veel talen op languages.lds.org. Ga naar [facebook.com/liahona.nedermagazine](https://www.facebook.com/liahona.nedermagazine) (beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans) om inspirerende boodschappen, ideeën voor de gezinsavond en materiaal te vinden waar u uw vrienden en familieleden over kunt vertellen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Avondmaal, 13, 63, 72

Begeleiding, 13, 43, 48

Bekering, 50, 54, 63, 72

Dankbaarheid, 30, 79

Dienen, 41, 42, 63

Doop, 61, 66, 76

Familiegeschiedenis, 40

Gebed, 4, 61, 63, 64, 66

Geboden, 80

Geestelijke bescherming,
4, 14, 80

Gehoorzaamheid, 58, 80

Geloofsbeproevingen, 63

Gezin, 26, 30, 60, 69, 70

Heilige Geest, 41, 42, 63

Hoop, 50, 62

Huisbezoek, 40, 41, 43

Jezus Christus, 7, 76

Kerkgeschiedenis, 75

Keuzes, 30

Liefde, 44, 70

Nederigheid, 30

Profeten, 4

Verbonden, 4

Verzoening, 7

Voorbeeld, 26, 44

Vrouwen, 14, 26, 40

Waarheid, 44

Zendingswerk, 26, 58

Zustershulpvereniging,
14, 40, 41

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

MET GERECHTIGHEID GEWAPEND

Gods profeet op aarde, president Thomas S. Monson, heeft gezegd: ‘Heden ten dage staan wij in slagorde tegenover de grootste strijdmacht van zonde, verdorvenheid en kwaad die we ooit hebben gezien.’¹

Zou het je verbazen om te horen dat president Monson die woorden vijftig jaar geleden heeft gesproken? Als we toen al in slagorde stonden tegen een ongekende strijdmacht van goddeloosheid, hoeveel te meer bedreigt het kwaad ons dan in deze tijd? Terecht zegt de Heer over onze bedeling: ‘Zie, de vijand is aaneengesloten’ (LV 38:12).

De oorlog waaraan wij allen ‘moedig meedoen’² is begonnen voordat wij op deze aarde werden geboren. Zij was al begonnen voordat de aarde was geschapen. Zij is vele duizenden jaren geleden in het voorsterfelijk bestaan begonnen, waar Satan in opstand kwam en ‘trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen’ (Mozes 4:3).

Satan heeft die slag verloren en is ‘neergeworpen op de aarde’ (Openbaring 12:9), waar hij nu zijn oorlog voortzet. Hier op aarde ‘voert hij oorlog tegen de heiligen Gods en omsingelt hen geheel’ (LV 76:29) met leugens, bedrog en verleidingen.

Hij voert oorlog tegen de profeten en apostelen. Hij voert oorlog tegen de wet van kuisheid en de heiligheid van het huwelijk. Hij voert oorlog tegen het gezin en de tempel. Hij voert oorlog tegen alles wat goed, heilig en gewijd is.

Hoe bestrijden we zo’n vijand? Hoe bestrijden we het kwaad dat onze wereld lijkt te overspoelen? Wat is onze wapenrusting? Wie zijn onze bondgenoten?

De macht van het Lam

De profeet Joseph Smith leert ons dat Satan alleen maar macht over ons heeft voor zover wij dat hem toestaan.³

Over onze tijd zegt Nephi dat hij ‘de macht van het Lam Gods zag, dat die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam en op het verbondsvolk des Heren, dat op het gehele oppervlak der aarde was verspreid; *en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid*’ (1 Nephi 14:14; cursivering toegevoegd).

Hoe wapenen we onszelf met gerechtigheid en macht? We heiligen de sabbatdag en eren het priesterschap. We sluiten en respecteren heilige verbonden, werken aan onze familiegeschiedenis en bezoeken de tempel. We streven er voortdurend naar om ons te bekeren en smeken de Heer ‘het zoenbloed van Christus [te laten] gelden, opdat wij vergeving van onze zonden zullen ontvangen’ (Mosiah 4:2). We bidden en dienen en getuigen en oefenen geloof in Jezus Christus.

Ook wapenen we ons met gerechtigheid en macht als we ‘de woorden des levens steeds als een schat’ in onze gedachten verzamelen (LV 84:85). We verzamelen die woorden als

een schat door ons te verdiepen in de heilige Schriften en in de woorden van de gekozen dienstknechten van de Heer, die ons op de algemene conferentie volgende maand zijn wil, zin en stem bekendmaken (zie LV 68:4).

In onze strijd tegen het kwaad moeten we altijd bedenken dat we aan beide zijden van de sluier hulp hebben. Onze bondgenoten zijn God de eeuwige Vader, de Heiland Jezus Christus en de Heilige Geest.

Onze bondgenoten zijn ook de onzichtbare hemelse legermachten. ‘Wees niet bevreesd,’ zei Elisa tegen een angstige jongeman toen ze oog in oog met een leger van het kwaad stonden, ‘want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn’ (zie 2 Koningen 6:15–16).

We hoeven niet bang te zijn. God houdt van zijn heiligen. Hij zal ons nooit in de steek laten.

Ik weet dat God in antwoord op mijn gebed mijn smeekbeden heeft

verhoord om mij van het kwaad te verlossen. Ik getuig dat met de hulp van God de Vader, de Heiland van de wereld, en de Heilige Geest, we er zeker van kunnen zijn dat we meer dan genoeg macht zullen ontvangen om welke kwade machten dan ook te weerstaan.

Mogen wij altijd met gerechtigheid

gewapend zijn, zodat wij vertrouwen mogen hebben in de uiteindelijke overwinning. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Correlation Brings Blessings,’ *Relief Society Magazine*, april 1967, p. 247.
2. Zie ‘Moedig doen wij mee’, *Lofzangen*, nr. 168.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Eyring herinnert ons eraan dat wij in oorlog zijn met het kwaad. U kunt met degenen die u onderwijst eerst ‘Moedig doen wij mee’ zingen (*Lofzangen*, nr. 168). U kunt ze dan uitnodigen om te vertellen hoe zij door gerechtigheid beschermd zijn geweest en brainstormen over manieren om hun gezin tegen Satan te beschermen, zoals opbouwende media kiezen, gezinsraad houden, of wekelijks gezinsavond houden. U kunt ze uitdagen om onder gebed na te denken hoe ze de beschermende muren om hun gezin kunnen opbouwen en ze aansporen om een plan te maken om hun ideeën uit te voeren.

Ik had het al besloten

Madison Thompson

Ik leerde een keer een waardevolle les in een jongevrouwenklas over seksuele reinheid — een onderwerp waarbij veel jongeren zich opgelaten voelden. Ik herinner me niet alles meer wat ik die dag geleerd heb, maar ik weet nog wel dat mijn leidster iets zei over haar persoonlijke normen — om altijd seksueel rein te blijven. Haar woorden bleven bij me hangen, vandaar dat ik bewust besloot dat als een van mijn eigen waarden te kiezen.

Toen ik op een dag na een sportwedstrijd met de bus naar huis ging, begon iemand op de bus met het spelletje Doen of Durven. Omdat we ons verveelden, deed ik met een

paar andere jongeren mee. Toen het mijn beurt was, werd ik uitgedaagd om iets te doen waarvan ik wist dat het niet goed was. Dat had een moeilijke keus voor mij kunnen zijn, maar ik moest denken aan de woorden van mijn jongevrouwenleidster en toen was de keus makkelijk. Ik zei snel nee. Ik had al besloten wat ik in die situatie zou doen.

Ik weet dat we, als we naar de kerk gaan en openstaan voor wat we daar leren, worden gezegend met meer geestelijke kracht en bescherming tegen de verleidingen van de wereld.

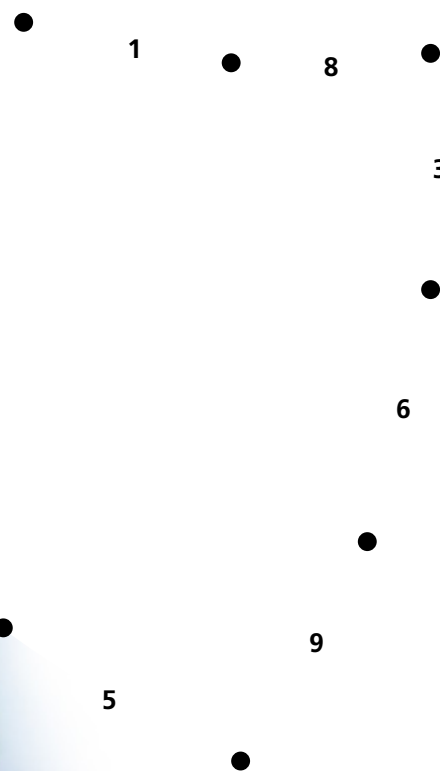
De auteur woont in Utah (VS).

KINDEREN

Doe je wapenrusting aan

Er zijn heel wat slechte dingen in de wereld van vandaag. Het evangelie is als een schild dat ons beschermt. Hier zijn tien zaken waarvan president Eyring heeft gezegd dat we die voor onze bescherming moeten doen. Vind voor elke zaak het nummer op de tekening en trek een lijn tussen de puntjes. Kleur de tekening wanneer je klaar bent!

1. DE SABBAT HEILIGEN
2. HET PRIESTERSCHAP EREN
3. VERBONDEN SLUITEN EN NAKOMEN
4. AAN JE FAMILIEGESCHIEDENIS WERKEN
5. NAAR DE TEMPEL GAAN
6. JE BEKEREN
7. BIDDEN
8. ANDEREN DIENEN
9. JE GETUIGENIS GEVEN
10. IN DE SCHRIFTEN LEZEN

De instaatstellende kracht van Jezus Christus en zijn verzoening

Bestudeer dit materiaal onder gebed en laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken. Hoe bereidt begrip van het doel van de zustershulpvereniging dochters van God voor op de zegeningen van het eeuwige leven?

Geloof
Gezin
Hulp

‘Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft’ (Filippenzen 4:13). President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘Hoewel we allemaal zwakheden hebben, kunnen we ze overwinnen. Ja, het is door de genade van God dat, als we ons verootmoedigen en geloof hebben, zwakke dingen sterk voor ons kunnen worden.’¹

Onze Heiland zegt in de Leer en Verbonden: ‘Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen’ (LV 84:88).

‘Nephi is een voorbeeld van iemand die de instaatstellende

kracht van de Heiland kende, begreep en vertrouwde’, zegt ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Nephi’s broers bonden hem vast en beraamden zijn dood. Let op het gebed van Nephi: “O Heer, wil mij, naar mijn geloof in U, uit de handen van mijn broeders bevrijden; ja, *geef mij kracht dat ik deze banden waarmee ik ben gebonden, mag verbreken*’ (1 Nephi 7:17; cursivering toegevoegd).

‘[...] Nephi bad niet of zijn omstandigheden konden worden veranderd. Nee, hij bad voor de kracht om zelf zijn omstandigheden te veranderen. En ik geloof dat hij juist op deze manier bad, omdat hij de instaatstellende kracht van de verzoening kende, begreep en had ervaren.

‘Ik denk niet dat de koorden waarmee Nephi was vastgebonden op magische wijze van zijn polsen en armen zijn gevallen. Ik vermoed eerder dat hij met doorzettingsvermogen en de lichamelijke kracht gezegend werd die zijn eigen kracht te boven ging, en dat hij toen “in de kracht des Heren” (Mosiah 9:17) aan de koorden trok en wong en sjarde, en uiteindelijk letterlijk in staat was om de koorden te breken.’²

Aanvullende Schrifteksten en informatie

Jesaja 41:10; Ether 12:27; reliefsociety.lds.org

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, ‘De gave van genade’, *Liahona*, mei 2015, 108.
2. David A. Bednar, ‘Strength beyond Our Own’, *New Era*, maart 2015, 4.

Ter overweging

Hoe kunnen de instaatstellende kracht en het zoenoffer van Jezus Christus onze zwakheden sterk maken?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2016

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Met deze conferentienotities (en die in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie van 2016 nader bestuderen en toepassen.

Vreugde is de sleutel tot geestelijk overleven

‘Als ons leven gericht is op Gods heilsplan [...] en Jezus Christus en zijn evangelie, kunnen we vreugde voelen ongeacht wat er in ons leven gebeurt — of niet gebeurt. [...]

‘Zijn vreugde is constant, wat ons de verzekering geeft dat onze “ellende [...] slechts van korte duur [zal] zijn” [LV 121:7] en voor ons welzijn zal worden geheiligd. [...]

‘Zoals in alles is Jezus Christus ons ultieme voorbeeld, die “om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen” heeft [Hebreeën 12:2]. Denk daar eens over na! Om de meest verschrikkelijke ervaring te doorstaan die ooit op aarde was doorstaan, richtte onze Heiland Zich op *vreugde!* [...]

‘Als we het recept voor geluk in de wereld proberen te vinden, zullen we nooit vreugde kennen. [...] Vreugde is een geschenk voor de getrouwen.’

President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, *Liahona*, november 2016, 82, 83, 84.

PROFETISCHE BELOFTE

TWEE DINGEN DIE WE MET GELOOF NIET KUNNEN DOEN

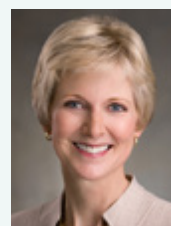
1. ‘Onze hemelse Vader [zal] niemand dwingen om het pad van rechtschapenheid te kiezen. In het voorsterfelijk bestaan heeft God zijn kinderen niet gedwongen Hem te volgen. Denkt u heus dat Hij ons nu wel zal dwingen, nu we onze reis door het sterfelijk leven maken?

‘God zal ons uitnodigen, overhalen. God zal ons onvermoeibaar met liefde en inspiratie en bemoediging de hand reiken. Maar God zal ons nooit dwingen. Dat zou zijn grote plan voor onze eeuwige groei ondermijnen. [...]

2. ‘We [kunnen] met ons geloof niet onze wil aan God opdringen. We kunnen God niet dwingen om in onze wensen mee te gaan, hoezeer we ook denken dat we gelijk hebben of hoe oprecht we ook bidden. [...]

‘Nee, het doel van geloof is niet Gods wil *veranderen* maar ons macht geven om naar Gods wil te *handelen*. Geloof is vertrouwen; vertrouwen dat God ziet wat wij niet kunnen zien en dat Hij weet wat wij niet weten.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Vierde verdieping, laatste deur’, *Liahona*, november 2016, 16, 17.

ANDEREN MET NAASTENLIEFDE BEJEGENEN

'Jezus Christus [is] de volmaakte belichaming van naastenliefde. [...]

'We dienen het licht van het evangelie te gebruiken om anderen te zien zoals de Heiland dat doet — met mededogen, hoop en naastenliefde. Op een dag zullen wij hun hart volkomen begrijpen en dankbaar zijn voor de barmhartigheid die ons wordt verleend — net als wij anderen [...] met barmhartige gedachten en woorden bejegenen. [...]

'Als we meer zoals onze Heiland, Jezus Christus, willen worden, hebben we de plicht en het voorrecht om *in iedereen* vooruitgang te verwelkomen.

Jean B. Bingham, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, 'Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen', *Liahona*, november 2016, 6, 8.

Een beter zendingsactief lid worden

President Thomas S. Monson heeft in de algemene oktoberconferentie van 2013 gezegd: 'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendelingen om de handen ineen te slaan. [...] [De Heer] zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.'

Twee apostelen spoorden ons aan om een beter zendingsactief lid te worden. Gebruik de *Liahona* van november 2016 of ga naar conference.lds.org om te lezen wat ze hebben gezegd.

- Zie Neil L. Andersen, 'Een getuige van God', 35.
- Zie Dallin H. Oaks, 'Het herstelde evangelie uitdragen', 57.

CONFERENTIEVERHALEN

Keerpunten

Gebruik de *Liahona* van november 2016 of ga naar conference.lds.org om te lezen wat deze sprekers veranderd heeft.

- Wat leerde president Henry B. Eyring over het Aäronisch priesterschap toen hij priester was? — Zie 'Zodat ook hij sterk kan worden', 75.
- Wat leerde ouderling Dale G. Renlund over bekering toen hij twaalf was? — Zie 'Bekering: een vreugdevolle keuze', 121.
- Hoe ontving ouderling Gary E. Stevenson een getuigenis van het Boek van Mormon? — Zie 'Wend je tot het boek, wend je tot de Heer', 44.
- Wat deed ouderling Craig C. Christensen als seminariecurist dat de manier waarop hij het Boek van Mormon las veranderde? — Zie 'Een uitgelezen ziener zal ik doen opstaan', 27.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie op conference.lds.org lezen, bekijken of beluisteren.

DE INVLOED VAN LEERSTELLIG ONDERWIJS

Hoe kunnen we met meer kracht en gezag in de leer onderwijzen?

Douglas D. Holmes

Eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Als nieuwe zendingspresident arriveerde ik met hoge verwachtingen in ons zendingsgebied. Ik zag hooggeestelijke zendingsbijeenkomsten voor me, zoals ik me die van mijn eigen zending herinnerde. Maar na onze eerste ronde zoneconferenties was ik teleurgesteld. De Geest was niet zo overvloedig als ik had gehoopt, en sommige zendingelingen kwamen niet heel gedreven op me over.

Toen mijn vrouw en ik over hun en onze geestelijke instelling baden en nadachten, kregen we het gevoel dat we het onderwijs op de leer van Christus en de kracht die daarvan uitgaat, moesten richten. Toen we dat de daaropvolgende maanden deden, kwamen er verschillende zendingelingen naar me toe die vertelden dat ze hun gedrag uit het verleden betreurden en meer volgens de zendingsregels en het evangelie wilden leven.

Waardoor kwam deze verandering?

President Boyd K. Packer, (1924–2015), president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft vaak gezegd: ‘Ware leer die begrepen wordt, voert

tot verandering in houding en gedrag. Het bestuderen van de leer van het evangelie zal eerder tot gedragsverbetering leiden dan het bestuderen van gedrag.¹ Ik wist dat al, maar na deze ervaring met mijn zendelingen had ik een veel dieper besef van de macht en kracht van het woord van God om een

verandering van hart teweeg te brengen (zie Alma 31:5). We bleven ons de rest van onze zending op de leer richten, en dat leidde ertoe dat hun én ons hart een verandering onderging. Omdat we de leer begrepen, begrepen we het 'waarom' van gehoorzaamheid, niet alleen het 'wat' en 'hoe'.

Waarom gaat er zoveel kracht van leerstellig onderwijs uit?

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, leert ons dat 'het woord van God de leer is waarin Jezus Christus en zijn profeten onderwezen.'² Ware leer heeft Christus als middelpunt. Als de Geest in diens leer onderwijst en de toehoorder die ontvangt, vergroot dat altijd het geloof in Jezus Christus (zie Alma 32:28–43; Moroni 7:25, 31–32).³ Geloof is 'de drijvende kracht achter elke handeling' of elk gedrag.⁴ Naarmate de Vader en Zoon Zich aan ons openbaren door met Geest gevulde woorden, groeit ons geloof, neemt ons verlangen om ons te bekeren en te gehoorzamen toe, en ondergaan we een verandering.

De macht om een hart te veranderen komt niet uit de leerkracht maar uit de 'kracht van het woord Gods' (Alma 31:5). Letters op een pagina of geluidsgolven uit een mond hebben van zichzelf geen macht om een hart te veranderen. Maar als ware woorden door de Heilige Geest van God lading krijgen, kunnen ze een grote verandering van het hart tot stand brengen (zie 1 Korinthe 2:4; 1 Thessalonicenzen 1:5; Mosiah 5:2; Alma 5:7; LV 68:4). Als we zijn woord door de Geest onderwijzen, draagt de Heilige Geest licht en waarheid tot het hart van de toehoorder (zie

Johannes 6:63; 2 Nephi 33:1; LV 84:45). Als toehoorders hun hart openen om het woord te ontvangen, verlicht de Geest hun verstand en verandert hun hart — hun motieven en gedrag.

Het Boek van Mormon is een krachtige getuige dat 'ware leer die begrepen is, [...] tot verandering in houding en gedrag [voert]'. Een paar voorbeelden:

- Koning Benjamin leerde zijn volk de woorden die hij van een engel had ontvangen, en de Geest bracht een grote verandering in hun hart tot stand waardoor ze 'niet meer geneigd [waren] om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen (Mosiah 5:2).
- Zoals Alma de oude het volk leerde: 'Hun ziel [werd] door het licht van het eeuwigdurende woord verhelderd' en zij werden behouden (Alma 5:7; zie ook vers 9).
- 'Wegens de kracht van zijn woord' (Alma 26:13) waren de zoons van Mosiah er mede de oorzaak van dat er zich bij duizenden Lamaniëten een volledige verandering van hart voltrok (zie Alma 17:14–17; 53:10).

Hoe kunnen wij het beter doen?

Er zijn dingen die wij allemaal kunnen doen om met meer macht en gezag te onderwijzen (zie Alma 17:3; Helaman 5:18). We hoeven geen universitaire graad in pedagogie of theologie te hebben, maar we moeten er wel degelijk een prijs voor betalen. Misschien heeft u iets aan de volgende ideeën waarmee u krachtig in de leer kunt onderwijzen.

EENVOUD BRENGT BEGRIP

‘Verkondig de fundamentele beginselen van het evangelie — predik ze steeds opnieuw. Dan zult u er iedere dag nieuwe ideeën en meer licht over ontvangen. Als u zich er intensief mee bezighoudt, zullen ze u steeds duidelijker worden. Dan zult u ze duidelijker kunnen uitleggen aan de mensen die [u] onderwijst.’

Hyrum Smith, aangehaald in *History of the Church*, deel 6, p. 323.

1. *Leef volgens het woord en bewaar het als een schat.* Om de leer met macht en gezag te onderwijzen, moeten we de leer kennen. De Heiland heeft Joseph en Hyrum Smith gezegd dat ze eerst zijn woord moesten verkrijgen voordat ze het konden verkondigen. Dan zouden ze zijn Geest en zijn woord hebben, ‘de macht Gods om mensen te overtuigen’ (LV 11:21). Een dergelijk begrip ‘vereist meer dan oppervlakkig lezen,’ zoals president Howard W. Hunter (1907–1995) ons leert. Daar is dagelijkse, geconcentreerde studie voor nodig.⁵

En alleen studeren is niet genoeg. Als we de leer willen kennen, moeten we die ook naleven (zie Johannes 7:17; Alma 12:9). Ijverig de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten bestuderen en toepassen is de manier waarop we de macht van zijn woord ‘in ons’ krijgen (Alma 26:13; zie ook Alma 17:2–3; 32:42).

2. *Onderwijs in de leer.* We moeten ervoor zorgen dat we alleen in ware leer onderwijzen. De Heilige Geest is ‘de Geest van de waarheid’ (Johannes 15:26). Zij die openstaan voor onderwijs kunnen zijn bevestigende getuigenis voelen als we ‘geen andere dingen verkondigen dan de profeten en apostelen’ (LV 52:36) en speculatie en persoonlijke interpretatie vermijden. Een van de beste manieren om te zorgen dat je niet eens in de buurt van valse leer komt, is om ons onderwijs simpel te houden (zie Mosiah 25:22;

3 Nephi 11:39–40). Daarnaast moeten we de opmerkingen uit de klas terugkoppelen naar de leer die we aan het bestuderen zijn.

3. *Onderwijs met de Geest.* We moeten bedenken dat ons onderwijs nooit om onszelf draait. Ons oog moet alleen op God gericht zijn. Ons doel is niet om te entertainen of ons eigen licht te laten schijnen. Paulus zei de Korinthiërs dat hij bij hen was ‘in zwakheid, met vrees en veel beven’ (1 Korinthe 2:3; zie ook vers 4). Dat klinkt niet alsof Paulus een goed voorbereide presentatie gebruikte.

Als we een instrument in Gods hand willen zijn om iemands hart te veranderen, moeten we opzij stappen en de Heilige Geest in waarheid laten onderwijzen. Als u zich op uw onderwijs voorbereidt, bedenk dan dat het belangrijkste in uw klas de aanwezigheid van de Heilige Geest is. Doe alles wat u kunt om de Geest in uw klas uit te nodigen. Wees tijdens uw les niet bang om stiltes te laten vallen zodat u de leiding van de Geest kunt horen en voelen.

Als we ons vergasten aan en leven naar elk woord van God en door de macht van de Heilige Geest in ware leer onderwijzen, gaan we inzien dat de Heer ons hart verandert en ook dat van hen die wij onderwijzen. Ik dank God dagelijks voor de verandering die zijn woord in mijn hart tot stand heeft gebracht en voor leerkrachten die mij met macht en gezag in ware leer hebben onderwezen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘Little Children,’ *Ensign*, nov. 1986, 17.
2. Zie Henry B. Eyring, ‘Het vermogen om de leer uiteen te zetten,’ *De Ster*, juli 1999, p. 85.
3. President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen leert ons: ‘De leer van Jezus Christus is door de Heer opgesteld om ons te helpen met het vergroten van ons geloof’ (‘Toon uw geloof,’ *Liahona*, mei 2014, 29).
4. *Lectures on Faith* (1985), 1–2.
5. Zie Howard W. Hunter, ‘Reading the Scriptures,’ *Ensign*, november 1979, 64.

DE VOORBEREIDINGEN VAN EEN geestelijk feest

Manuel Emilio Ciriaco

Toen ik als eerste raadgever in de bisschop geroepen werd, was de opkomst in de avondmaalsdienst in onze wijk vrij laag. We besloten als bisschop om onze hemelse Vader vurig om wijsheid te bidden en te vasten om te weten hoe we de leden konden sterken.

De Heer gaf ons het idee om van de avondmaalsdienst een geestelijk feest te maken. We bedachten een manier om de leden, hun vrienden en burens voor de avondmaalsdienst uit te nodigen om zo een geestelijk feest mee te maken. We maakten uitnodigingen waarop stond: 'Kom en hoor, zie en voel de invloed van de Heer op een geestelijk feest.' Die gaven we aan alle leden, ook aan de jongemannen en jongevrouwen.

We zorgden ook voor een klein wijkkoor met acht mensen. We kozen onder gebed geestelijke lofzangen

en sprekers en vroegen de leden om tot de eerbied bij te dragen.

Alles was klaar voor het geestelijke feest! Die zondag waren er 42 onderzoekers en minderactieve leden aanwezig. Op het tweede geestelijke feest waren er 64 onderzoekers en minderactieve leden aanwezig. Drie maanden later hadden we te weinig plaats in de kapel, en een half jaar later was onze wijk zo gegroeid dat we spoedig in twee wijken zouden worden opgedeeld.

We leerden dat we door de avondmaalsdienst niet slechts als een zondagse bijeenkomst te beschouwen, maar als een heilige ervaring, de gelegenheid hadden om onze dierbaren uit te nodigen tot Christus te komen door aan een heilig, geestelijk feest deel te nemen.

Onze voorbereiding om de geest en eerbied in de avondmaalsdienst te bevorderen, zorgde ervoor dat mensen aanwezig waren die nooit verwacht hadden in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vreugde te zien, voelen en vinden. ■

De auteur woont in de Dominicaanse Republiek.

We maakten uitnodigingen waarop stond: 'Kom en hoor, zie en voel de invloed van de Heer tijdens een geestelijk feest.'

HOE KUNNEN WE DE VERORDENING VAN HET AVONDMAAL GEESTELIJKER MAKEN?

- We kunnen thuis bespreken hoe we meer inhoud aan het avondmaal kunnen geven.
- Priesterschapsdragers die het avondmaal bedienen, doen dat eerbiedig, in het besef dat ze de Heer vertegenwoordigen als ze de leden het avondmaal aanbieden. De broeders die het avondmaal zegenen, kunnen van de gebeden heilige communicatie met God maken, wat meer is dan prevelen.

Op

17 maart 1842

sprak Emma Smith luttele minuten nadat ze als presidente van de nieuwe vrouwenhulpvereniging van Nauvoo geroepen was over het doel van die organisatie. 'Om de behoeftigen te zoeken en te helpen', zei ze. Om 'het goede na te streven' en 'normen te beschermen'.¹

*'De vereniging is er niet alleen om de armen te helpen, maar ook om zielen te redden.'*²

— Joseph Smith

Uitstorting van de Geest

Naar aanleiding van het 175-jarig bestaan van de zustershulpvereniging vertellen de leden van het algemeen ZHV-presidium ons, zusters, liefdevol en krachtig over hun gevoelens, inzichten en getuigenis.

*W*e hebben de zusters in heel de kerk lief, zegt Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, die ook in naam van haar raadgeefsters, Carole M. Stephens, eerste raadgeefster, en Linda S. Reeves, tweede raadgeefster, spreekt. 'Wat zouden we nog meer willen dan het voorrecht om elkaar op het verbondspad naar het eeuwige leven te helpen? God heeft zijn doel in Mozes 1:39 geopenbaard: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.' In de ZHV bereiden we vrouwen op de zegeningen van het eeuwige leven voor. Dat doen we door geloof in onze hemelse Vader, in Jezus Christus en in diens verzoening te bevorderen, door personen en gezinnen door verordeningen en verbonden te sterken, en door eensgezind mensen in nood te helpen.³

'Als wij het doel van de ZHV indachtig zijn en nastreven, zullen wij, mormoonse vrouwen, "in positieve zin als anders gezien worden"⁴ en in heel de wereld een grote invloed ten goede uitoefenen. *Dat willen we voor onze ZHV-zusters.'*

In dit interview beantwoorden de leden van het algemeen ZHV-presidium vragen over actuele kwesties en leggen ze hun visie voor de toekomst uit.

Vrouwenhulpvereniging van Nauvoo gesticht in de roodstenen winkel.

Eerste zustershulpverenigingen in Utah gesticht om kleding voor indiaanse vrouwen en kinderen te maken.

1840

1842

EMMA H. SMITH,
1842

1844

Martelaarsdood van Joseph en Hyrum Smith.

DETAIL, DE MARTELAARSDOOD VAN JOSEPH EN HYRUM, GARY ERNEST SMITH

1850

1854

In

Utah

bleven zustershulpverenigingen zich inzetten om zielen te redden en in behoeften te voorzien. Zustershulpverenigingen hielpen ook immigranten, onder wie de overlevenden van de handkarrenkonvooi Willie en Martin. Ze gaven hun hulpgoederen, voedsel en medische zorg. In 1868 begonnen plaatselijke zustershulpverenigingen vergadergebouwen op te trekken waarin ze bijeenkwamen, de armen verzorgden, zaken deden en handeldreven. De bouw van die ZHV-gebouwen werd in 1924 gestaakt.

1. Hoe verenigt de zustershulpvereniging vrouwen uit verschillende culturen en omstandigheden?

Zuster Burton: De kennis van ons doel en het nastreven ervan verenigen vrouwen van alle culturen. Ik sprak vorig jaar met een vrouw in Uruguay die me vertelde dat ze in de donkerste periode van haar leven als ZHV-presidente geroepen werd. Ze wilde zeggen: 'Dat kan ik nu niet.' Maar vanwege de heilige verbonden die ze gesloten had, zei ze: 'Ik zal doen wat mij gevraagd is. Ik heb vertrouwen in mijn hemelse Vader en in Jezus Christus. Ik weet dat ik het door zijn verzoening kan.' Vervolgens vertelde ze: 'Mijn roeping bracht licht in mijn leven doordat ik mijn zusters diende. Ik vertrouwde op de Heer en Hij zegende me.'

Ik zag het doel van de zustershulpvereniging in haar verhaal. Haar geloof in onze hemelse Vader, Jezus Christus en diens verzoening hielp haar. Ze had heilige verbonden gesloten en wilde die nakomen. Door eensgezind met de bisschop samen te werken, vervulde

ze haar roeping. Nu heeft ze een getuigenis dat de Heer ons zegent als we op Hem vertrouwen. Ik voeg daar mijn getuigenis aan toe dat onze Heiland Jezus Christus ons bijstaat in elke aardse beproeving en in elke situatie die ons oneerlijk lijkt.

Zuster Stephens: Ons geloof in de kracht van het zoenoffer van de Heiland verenigt ons. Onze liefde voor onze hemelse Vader en kennis van zijn grote plan van geluk verbindt ons in ons streven naar het eeuwige leven. Onze zusters zijn alleenstaand of getrouwd, met of zonder kinderen. Er bevinden zich weduwen onder ons en zusters die gescheiden zijn. We hopen dat we allen eensgezind samen kunnen werken terwijl we naar begrip van onze identiteit, ons werk en ons doel streven.

Zuster Reeves: Eenheid brengt geluk teweeg omdat er geen twist is en omdat de liefde van God in ons hart heerst (zie

Eliza R. Snow door Brigham Young geroepen om toezicht op stichting van ZHV in heel de kerk te houden.

Eerste uitgave van de krant Woman's Exponent die 50 jaar lang de stem van de ZHV was.

1860

1868

1870

1872

1880

Het eerste ZHV-gebouw werd door de ZHV van de wijk Salt Lake 15 gebouwd. In de daaropvolgende vijftig jaar werden er ruim 120 gebouwd.

Vrouwen in Utah waren onder de eersten die in de VS mochten stemmen.

ELIZA R. SNOW,
1866

4 Nephi 1:15). Eenheid overschrijdt alle grenzen. O, wat willen we dat onze zusters die liefde voor de Heiland voelen. O, wat willen we één zijn in het vervullen van zijn doelen.

2. Wat kunnen vrouwen doen als ze zich niet in de ZHV thuis voelen?

Zuster Stephens: Als presidium willen we erg graag dat de zusters hun eeuwige identiteit begrijpen.

We hebben altijd deel uitgemaakt van Gods werk. Als vrouw zijn we begiftigd met bijzondere gaven die iedereen tot zegen kunnen zijn. In het voorsterfelijk leven werd ons geleerd wat ons werk zou zijn. We waren bij die grote raadsvergadering in de hemel en kozen voor het plan van onze hemelse Vader, dat de verzoening van Jezus Christus omvatte. We juichten van vreugde omdat we een sterfelijk lichaam zouden ontvangen.

Op aarde blijven vrouwen, beginnend bij moeder Eva, deel uitmaken van Gods werk. De profeet Joseph Smith organiseerde de vrouwen volgens het patroon van het priesterschap — een patroon dat altijd bestaan heeft — toen hij in 1842 in

Deseret Silk Association
opgericht onder leiding van
algemeen ZHV-presidente
Zina D. H. Young.

Stichting
jeugdwerkorganisatie.

1875

1876

Nieuw
graan-
opslag-
project
onder
leiding van
Emmeline B.
Wells.

1878

1880

Tweede
algemeen
ZHV-
presidium
aangesteld.

De

langlopendste

economische onderne-
ming van de ZHV was
het graanopslagproject:
1876–1918. Tijdens een
schaarste aan tarwe aan
het eind van de Eerste
Wereldoorlog verkocht
men het vanwege
het onweigerbare
verzoek van de Ameri-
kaanse overheid. Men
gebruikte de rente over
het tarwegeld om het
moeder- en kinder-
sterftcijfer terug te
dringen, ziekenhuizen
voor zwangere vrou-
wen en jonge kinderen
te financieren, lessen
gezondheidszorg te
steunen en bevallings-
goederen op te slaan.

Nauvoo (Illinois, VS) de zustershulpver-
eniging oprichtte.

President Russell M. Nelson, president
van het Quorum der Twaalf Apostelen,
heeft ons deze raad gegeven: '[Kom] er
voor jezelf achter [...] wie je werkelijk
bent. Vraag je hemelse Vader in de naam
van Jezus Christus wat Hij van jou en je
zending hier op aarde vindt. Vraag het
met een oprechte bedoeling, dan zal de
Geest je in de loop van de tijd de waarheid
inluisteren, waardoor je leven zal verande-
ren. Noteer die ingevingen, neem ze vaak
door en handel er nauwgezet naar.'

'Ik beloof je dat als je een glimp
opvangt van hoe je hemelse Vader je ziet
en waar Hij op rekent dat je voor Hem
doet, je leven nooit meer hetzelfde zal
zijn!'⁵ Ga naar de tempel en luister! Luister
naar wie u bent en wat u zult doen.

3. Hoe kunnen vrouwen die het enorm druk hebben toch de zegeningen van de ZHV genieten?

Zuster Stephens: Het komt neer op
prioriteiten. Ik was onlangs in West-Afrika

waar ik vrouwen
dagelijks emmers
met water uit
een bron op hun
hoofd zag dra-
gen, waarna ze
gingen werken om
hun gezin te onder-
houden. De armoede
maakte een diepe indruk
op me. Vervolgens bracht
ik er tijd door met leden
van de kerk die in
hun schone
witte hemd of
kleurrijke zelf-
gemaakte jurk
de instructie-
bijeenkomsten
bijwoonden.

Ik besepte
dat ze rijk zijn
als het gaat
om dingen
die niet
te koop

De zustershulp-
vereniging vestigt het
Deseretziekenhuis.

1882

'De ZHV [...] is bijna vijftig jaar geleden [...] opgericht [...] om de armen en hulpbehoevenden van materiële zegeningen te voorzien; en om de zwakken aan te moedigen, en de afdwalenden tegen te houden, en om sympathie en naastenliefde van de vrouw beter te ontwikkelen en uit te oefenen, zodat ze de kans heeft om geestelijke kracht op te doen en macht om meer goeds te doen in het werk van de verlossing van de mens.'⁸ — Zina D. H. Young

1887

ZHV-zusters organiseerden in 1889 in Utah en Idaho afdelingen van de Woman Suffrage Organization [vereniging vrouwen voor kiesrecht].⁷

ZINA D. H. YOUNG,
1888

1889

Presidente Zina D. H. Young organiseerde de eerste algemene ZHV-conferentie.

1890

1891

De ZHV was een van de oorspronkelijke leden van de Amerikaanse nationale vrouwenraad.

zijn. Ik leerde dat ze zich op de belangrijkste dingen concentreren. Het evangelie betekent alles voor ze. Ze vertelden me: 'Ik heb niets nodig. Ik heb alles wat ik nodig heb: het evangelie en mijn familie.' Als we het belangrijkste op de eerste plaats zetten, laten we andere zaken vanzelf vallen.

4. Wat heeft de ZHV de jongevrouwen te bieden?

Zuster Burton: Jongevrouwen hebben de kans om profetie te vervullen als ze de overstap naar de ZHV maken. In 1979 profeteerde president Spencer W. Kimball (1895–1985) dat goede vrouwen van de wereld 'in groten getale lid van de kerk [zouden] worden [...] omdat de vrouwen van de kerk [...] — in positieve zin — als anders gezien [zouden] worden dan de vrouwen van de wereld.'⁶ We hebben de unieke gaven, talenten en het perspectief van jongevrouwen nodig om die profetie in vervulling te laten gaan.

President Russell M. Nelson heeft in 2015 tot alle vrouwen — ook

De eerste alleenstaande zusters worden als evangeliserende zendelingen aangesteld.

Het Relief Society Magazine bevatte toespraken, inspirerende fictie en poëzie, biografieën en artikels, waaronder maandelijks lesplannen.

1896

Utah wordt een staat.

1898

1900

1902

Eerste ZHV-handboek met een beknopte geschiedenis van de ZHV, toespraken en instructie gepubliceerd.

BATHSHEBA W. SMITH, 1901

Eerste redactrice, Susa Young Gates.

1914

Eerste uitgave van het Relief Society Magazine. Laatste uitgave van de Woman's Exponent.

EMMELINE B. WELLS, 1910

De afdeling

sociale diensten

werd in 1918 op verzoek van president Joseph F. Smith (1838–1918) door Amy Brown Lyman gesticht. Zuster Lyman zorgde tevens voor cursussen om ZHV-zusters in professionele methodes van sociaal werk te instrueren. In de eerste jaren van de Grote Depressie beheerde de afdeling een enorme cliëntenlast en coördineerde met plaatselijke en federale overheidsfunctionarissen om de behoeftigen te helpen.

jongevrouwen — over president Kimballs profetie gezegd: ‘U bent de vrouwen die [president Kimball] voor zich zag!

‘[We] hebben vrouwen met een fundamenteel begrip van de leer van Christus nodig. [...] Wij hebben vrouwen nodig die weten hoe te putten uit de macht die God beschikbaar stelt aan wie hun verbonden nakomen. [...] Wij hebben vrouwen met de moed en visie van onze moeder Eva nodig. [...]

‘Ik roep u op om president Kimballs profetie te vervullen. [Dan zal] de Heilige Geest uw invloed op ongekende wijze vergroten!’⁹

Zuster Reeves: We zijn allen ‘dochteren van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem.’¹⁰ Je zult zien dat we in de zustershulpvereniging niet zo anders zijn. We leven bijvoorbeeld allemaal in een wereld met sociale media, reclame en wereldse rolmodellen. De waarde van vrouwen wordt door de wereld bepaald. Als we ons vergelijken met wat we in de wereld zien en horen, krijgen we soms

het gevoel dat we zo moeten zijn. Meer dan ooit tevoren moeten we onthouden dat onze waarde bepaald wordt door het feit dat we dochters van God zijn, en niet door wat de wereld ons opdringt. We putten kracht uit onze band met onze Vader in de hemel, onze Heiland en elkaar als zusters in het evangelie. Maak daar gebruik van.

Zuster Stephens: Jongevrouwen, God heeft jullie nodig en wij hebben jullie nodig. Jullie zijn de opkomende generatie met de inherente kracht om de moeilijkheden in de laatste dagen het hoofd te bieden. Streef er samen met ons naar om een vrouw te worden die Jezus Christus en zijn verzoening begrijpt, heilige verbonden sluit en nakomt, en eensgezind met andere vrouwen en priesterschapsleiders samenwerkt. Het is een zegen om in deze tijd een vrouw of meisje in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn. Laten we getuigen van wie we zijn en wie we worden. Laten we vreugde verkondigen en ons met elkaar verheugen!

De afdeling sociale diensten van de kerk was de voorloper van de hedendaagse LDS Family Services en LDS Humanitarian Services.

Welzijnsprogramma van de kerk wordt in 1936 gesticht.

Kleding, voedsel, verbanden en duizenden dekens die zusters in Noord-Amerika en Europa gemaakt hadden, werden naar de heiligen in het naoorlogse Europa gestuurd.

1918

Graan van de ZHV aan Amerikaanse overheid verkocht.

1921

ZHV concentreert zich op het terugdringen van het moeder- en kindersterftecijfer.

Amy Brown Lyman stelde zich kandidaat voor het huis van afgevaardigden van Utah om ervoor te zorgen dat Utah baat had bij de Sheppard-Towner Act van 1921. Ze won de verkiezing in 1923. Het doel van de Sheppard-Towner Act was het moeder- en kindersterftecijfer terug te dringen. Zuster Lyman coördineerde overheids- en ZHV-programma's. Tegen 1928 was het kindersterftecijfer met negentien procent afgenomen en het moedersterftecijfer met acht procent.

1930

1936

1940

ZHV-zusters verlenen hulp tijdens oorlog.

CLARISSA S. WILLIAMS,
1921

LOUISE Y. ROBISON,
1928

AMY B. LYMAN,
1940

5. Waarom is het belangrijk dat priesterschapsleiders en ZHV-zusters eensgezind samenwerken?

Zuster Burton: Man en vrouw hebben compleet andere taken. Ieder van ons heeft unieke gaven en talenten om een bijdrage aan het werk van het koninkrijk te leveren en elkaar te sterken. Vrouwen maken de helft van het voorraadhuus van de Heer uit en zijn van cruciaal belang voor het werk. We brengen perspectief aan en verlangen aan de opbouw van het koninkrijk bij te dragen. Die opbouw begon bij Eva en ging verder met Sara, Rebekka, Esther, Maria, Elizabet, Emma, Eliza en andere moedige zusters uit deze bedeling of uit de oudheid.

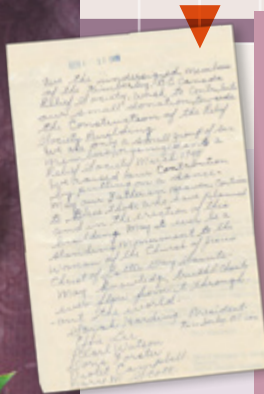
Als we het over macht en invloed hebben, denken we bij macht meestal aan priesterschapsmacht. Maar in de invloed van een rechtschapen vrouw schuilt ook enorme kracht. De deugden in Leer en Verbonden 121:41 die priesterschapsmacht mogelijk maken, zijn dezelfde deugden die de macht van de invloed van een vrouw mogelijk maken: 'overreding', 'lankmoedigheid', 'mildheid en zachtmoedigheid' en 'ongeveinsde liefde'. Die dingen zijn inherent aan onze goddelijke aard, en daarin ligt onze mogelijkheid

De zes ZHV-zusters in Kimberley (British Columbia, Canada) organiseren een bal om geld voor het ZHV-gebouw in Salt Lake City in te zamelen.

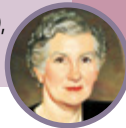
Het nieuwe ZHV-gebouw, dat in 1956 ingewijd werd, was een werk- en vergaderplek voor bestuursleden, het algemeen ZHV-presidium, redactrices van het Relief Society Magazine en naaisters die tempelkleding maakten.

1949

Eerste zustershulpverenigingen in Japan opgericht.

BELLE S. SPAFFORD, 1945

1956

FOTO VAN ZHV-HERDENKINGSBORD MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

1960

Open dagen van het ZHV-gebouw.

In de lange

periode waarin Belle S. Spafford algemeen ZHV-presidente was, namen de zustershulpvereniging en andere hulporganisaties deel aan een groot kerkelijk coördinatieproces. Men trachtte op die manier overbodig werk te voorkomen, verspilling te verminderen en stabiliteit te bevorderen in een snel groeiende wereldwijde kerk. Zo werden de kerktijdschriften gereorganiseerd en de zelfstandige bankrekeningen van hulporganisaties stopgezet.

om op een krachtige manier ten goede te beïnvloeden.

Door eensgezind met onze priesterschapsbroeders samen te werken, worden we steeds meer zoals Zion (zie Mozes 7:18).

Zuster Reeves: Als we ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ lezen, zien we dat onze hemelse Vader de sterke kanten van man en vrouw afstemt op de taken en rolpatronen die het grootste aantal van zijn kinderen bij Hem terug laat keren.¹¹ *Het doel van de zustershulpvereniging helpt ons daarbij.*

6. Hoe is het voor uw presidium om met de profeten samen te werken?

Zuster Burton: De apostelen zijn in deze tijd, net zoals Jezus Christus in zijn tijd, pleitbezorgers voor vrouwen. Onze profeten zijn grondig in hun overwegingen en vragen altijd de mening en het perspectief van de zusters in de kerk. Ik wou dat alle zusters in de kerk konden zien, horen en voelen wat wij regelmatig in onze omgang met de profeten, zieners

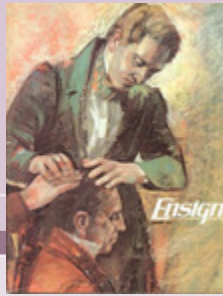
en openbaarders ervaren. Ze zijn ware discipelen die onzelfzuchtig en vreugdevol hun leven aan de Heer geven door zijn wil te doen en op zijn timing te vertrouwen. Ze getuigen vaak dat dit de Kerk van Jezus Christus is en dat Hij haar leidt.

Zuster Reeves: Als onze leiders naar ons luisteren, en dat doen ze vaak, vragen ze steeds meer naar onze mening. De broeders in deze raden luisteren naar en waarderen wat we te zeggen hebben. Ze werken samen met ons aan onze gemeenschappelijke doelen.

Zuster Stephens: De leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus. Zij kennen Hem. Ze worden zoals Hij. Dus als u de band tussen de leiders en deze getuigen van Jezus Christus wilt begrijpen, kijk dan naar zijn voorbeeld in de Schriften. Jezus Christus was een pleitbezorger voor vrouwen, betrok ze en verhief ze. In raadsvergaderingen met de algemene autoriteiten kijk ik vaak naar hen en denk ik: dit voelt een klein beetje als in de tegenwoordigheid van de Heiland zijn.

Belle S. Spafford aangesteld als voorzitter van de Amerikaanse nationale vrouwenraad, terwijl ze als algemeen ZHV-presidente werkzaam was.

Algemeen ZHV-presidente Barbara B. Smith overhandigt een rol aan het Eerste Presidium die bijna 8000 ton graan vertegenwoordigt met een waarde van 1.651.157 dollar plus activa ter waarde van ruim 750.000 dollar.

1966

Eerste Spaanse uitgave van het Relief Society Magazine.

1968

1970

Laatste uitgave van het Relief Society Magazine.

Eerste uitgave van de Ensign in januari 1971.

Alle vrouwelijke kerkleden vanaf achttien jaar worden automatisch lid van de ZHV.

1978

Terwijl de traditionele rol van de vrouw betwist wordt, beklemtonen ZHV-leidsters het belang van de bijdrage van de vrouw aan het gezin en de samenleving.

1980

1982

140-jarig bestaan van de zustershulpvereniging.

De ZHV, jongevrouwen en het jeugdwerk organiseren samen evenementen onder het thema 'Eerbetoon aan vrouwen'.

BARBARA B. SMITH, 1974

BARBARA W. WINDER, 1984

7. Wat is het verband tussen geestelijke kracht en onze verbonden?

Zuster Stephens: We ontvangen geestelijke kracht door verordeningen te ontvangen en verbonden te sluiten. We krijgen ook geestelijke kracht door onze verbonden na te komen.

We ontvangen geestelijke kracht door 's zondags als getrouw lid aan het avondmaal deel te nemen. Op dat ogenblik hernieuwen we alle verbonden die we met de Heer gesloten hebben. We nemen zijn naam op ons, zijn Hem indachtig, onderhouden zijn geboden en streven ernaar om zijn Geest altijd bij ons te hebben (zie LV 20:77, 79).

Zuster Burton: Nephi heeft over die geestelijke kracht gezegd: 'Ik, Nephi, [zag] de macht van het Lam Gods, dat die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam' (1 Nephi 14:14). Slaat de term *heiligen* niet zowel op mannen als op vrouwen?

Nephi zegt in datzelfde vers dat de macht van het Lam Gods neerdaalde 'op het verbondsvolk des Heren, dat op het gehele oppervlak der aarde was verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid.' Als 'verbondsvolk' kunnen wij — mannen en vrouwen — 'met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid' gewapend worden. Dat is de goddelijke bestemming voor alle kinderen van God die hun verbonden nakomen.

De ZHV richt de Gospel Literacy Effort op om analfabeten te leren lezen en schrijven.

De ZHV zamelt 350.000 dekens in voor vluchtelingen uit Kosovo, hoewel er maar om 30.000 stuks gevraagd was.

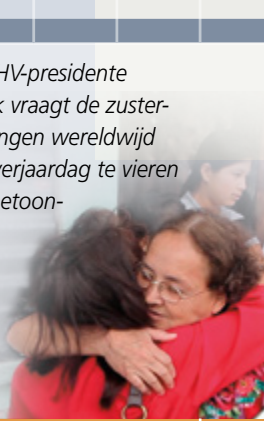
1992

150-jarig bestaan van de zustershulpvereniging.

Algemeen ZHV-presidente Elaine L. Jack vraagt de zustershulpverenigingen wereldwijd om de ZHV-verjaardag te vieren door dienstbetoon- en andere projecten te doen.

FOTO JASON SWENSEN, DESERET NEWS

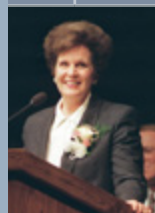
ELAINE L. JACK, 1990

1999

Algemeen ZHV-presidente Ellen W. Smoot spreekt op het tweede Wereldcongres over het gezin in Rome.

MARY ELLEN W. SMOOT, 1997

BONNIE D. PARKIN, 2002

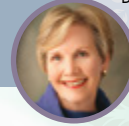

FOTO MARY ELLEN SMOOT, STUART JOHNSON, DESERET NEWS

Tegenwoordig

helpt de zustershulpvereniging, met dank aan de ZHV-zusters die in de afgelopen 175 jaar zo voorbeeldig leiding hebben gegeven, wereldwijd mensen in nood. De ZHV-zusters in Caracas (Venezuela) bijvoorbeeld zochten naar manieren waarop de zusters konden dienen. Ze bezochten een bejaardentehuis en zagen daar in een kamer vrouwen die ongekleed ineengekrompen op de grond lagen. De ZHV-zusters huilden terwijl ze de vrouwen wasten, aankleedden, te eten gaven en hun haar knipten.

Zuster Stephens: Ons begrip van de reikwijdte van onze goddelijke bestemming is vervat in ons antwoord op deze twee vragen: (1) Weet u wie u bent? en (2) Weet u wat u hebt? Als we begrijpen wat we hebben, begrijpen we dat we niets anders nodig hebben. Dankzij de verordeningen en verbonden van de tempel hebben we de zegeningen, de macht en het gezag die tot het priesterschap behoren. We worden niet geordend. We weten niet waarom. De priesterschapsordening van vader op zoon maakt al sinds de tijd van Adam en Eva deel uit van de orde van God.

Zuster Reeves: Ik heb een getuigenis dat vrouwen die hun verbonden nakomen, beseffen dat onze Vader ons alles gegeven heeft wat we nodig hebben om bij Hem terug te keren door verbonden te sluiten en ze na te komen.

8. Wat is het belangrijkste dat ZHV-zusters goed moeten onthouden?

Zuster Burton: In Leer en Verbonden 45:3 staat: 'Luister naar Hem die de

voorspraak bij de Vader is, die uw zaak bij Hem bepleit.'

'Daarom, Vader, spaar dezen, mijn broeders [en zusters] die in mijn naam geloven, opdat zij tot Mij kunnen komen en het eeuwigdurend leven hebben' (vers 5). Ik hou van de tederheid van Christus voor ons. Hij is onze voorspraak omdat Hij ons liefheeft! Hij wil dat we tot Hem komen! Laten we Jezus Christus en onze hemelse Vader liefhebben en ons geloof in Hen versterken.

Als verbondsdochters van God die over de hele aarde verspreid zijn, zijn we met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid gewapend. Als we ons doel voor ogen houden, ons verheugen in onze verbonden en die nakomen, zullen we 'in positieve zin als anders gezien worden dan de vrouwen van de wereld' en kunnen we de wereld op de wederkomst van onze Heiland Jezus Christus voorbereiden. ■

Interview door LaRene Porter Gaunt, kerktijdschriften. Tijdlijn en informatie in kaders door Kate Holbrook, afdeling kerkgeschiedenis.

Algemeen ZHV-presidente Julie B. Beck kondigt de nieuwe uitgave van de geschiedenis van de ZHV aan in de algemene oktoberconferentie 2010.

JULIE B. BECK, 2007

2010

2011

Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de ZHV door de kerk gepubliceerd.

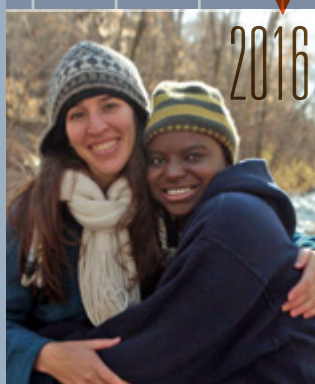
LINDA K. BURTON, 2012

Algemeen ZHV-presidente Linda K. Burton nodigt kerkleden wereldwijd uit om vluchtelingen te helpen (zie IWasaStranger.lds.org).

2016

2017

175-jarig bestaan van de zustershulpvereniging.

2020

Ga voor meer informatie over de geschiedenis van de ZHV naar history.lds.org/women.

2004

Eerste wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden van hulporganisaties voor vrouwen.

'Bestudering en toepassing van de geschiedenis van de ZHV definieert en verduidelijkt wie we zijn als [...] volgeling van onze Heiland, Jezus Christus.'¹² — Julie B. Beck

NOTEN

1. Emma Smith, in Relief Society Minute Book, 17 maart 1842, 13, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
2. Joseph Smith, in Relief Society Minute Book, 9 juni 1842, 63.
3. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.1.1.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 245–246.
5. Russell M. Nelson, 'Pal staan als ware millennials', *Liahona*, oktober 2016, 49.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, 245–246.
7. Zie Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), 138.
8. Zina D. H. Young, 'First General Conference of the Relief Society', *Women's Exponent*, 15 april 1889, 172.
9. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 96, 97.
10. *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009), 3.
11. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
12. Julie B. Beck, "'Dochters in mijn koninkrijk': de geschiedenis en het werk van de ZHV", *Liahona*, november 2010, 114.

HET DOEL VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING

De ZHV bereidt vrouwen op de zegeningen van het eeuwige leven voor doordat zij

- hun geloof in hun hemelse Vader, Jezus Christus en zijn verzoening versterken;
- personen en gezinnen door verordeningen en verbonden sterken; en
- eensgezind mensen in nood helpen.

Zo meedogenloos als mijn vader de zendingen de voet dwars zette, zo vastbesloten was Thelma om meer over het evangelie te weten te komen.

Gezegend

DOOR MIJN GETROUWE ZUS

Ik zou niet de man zijn die ik nu ben zonder de rechtschapen invloed van mijn oudste zus.

Rafael Antillon

Ik heb het geluk vele goede vrouwen in mijn leven te hebben gehad: een zorgzame en moedige moeder, wijze en getrouwe zussen en een liefdevolle en behulpzame echtgenote. Ik wil een van deze invloedrijke vrouwen eren, namelijk mijn oudste zus, Thelma, voor de grote uitwerking op mijn leven door haar voortdurende goede voorbeeld.

Toen ik jong was, leerde mijn vader me Thelma's voorbeeld te volgen als hij en mijn moeder niet in de buurt waren. Ik ben eeuwig dankbaar voor deze raad.

Vastberaden leren

Drie van mijn acht broers en zussen werden op hetzelfde moment als ik lid van de kerk in El Salvador. Thelma was veertien jaar oud en de oudste zus toen we ons lieten dopen. Ik was op dat moment acht jaar en de jongste thuis, dus was zij onze leidster.

We leerden de kerk kennen door onze buur die liederen zong waarvan we later ontdekten dat het lofzangen waren. Onze buur vertelde ons over een prachtige plaats, jeugdwerk genoemd, waar kinderen leerden zingen. De zendingen werden benaderd en ze begonnen ons thuis te onderwijzen.

Mijn vader was echter fel gekant tegen de kerk en wilde niet dat zijn kinderen les van de zendingen kregen. Als kleine jongen ontging het mij volledig wat die twee zendingen te verduren hadden om het evangelie in ons leven te brengen. Vader zette ze buiten de deur als hij ze bij ons thuis

aantrof en hij deed opzettelijk de lichten uit als de zendingen 's avonds langskwamen. Zo meedogenloos als mijn vader de zendingen de voet dwars zette, zo vastbesloten was Thelma om meer over het evangelie te weten te komen en het Boek van Mormon te lezen. Thelma en de zendingen gaven nooit op en daar ben ik ze dankbaar om.

Naar de kerk gaan was een hele strijd, omdat vader ons op allerlei manieren probeerde tegen te houden, bijvoorbeeld door te eisen dat we karweitjes deden voor we naar de kerk mochten vertrekken.

Op zekere zondag was het bijzonder moeilijk. Hij wilde ons niet laten gaan, maar wij lieten ons niet tegenhouden. Hij schopte een vuilnisbak omver en verspreidde de inhoud ervan over de vloer die we net hadden geboend. Thelma begon stilletjes en zonder klagen het afval op te ruimen. Nadat ze de vloer weer schoongemaakt had, vroeg ze of we naar de kerk konden gaan. We hadden meer dan alle karweitjes gedaan, maar hij wilde nog steeds niet zijn toestemming geven. Uiteindelijk vroeg hij scherp: 'Waarom dringen jullie zo aan om naar deze kerk te gaan?' Thelma gaf een krachtig getuigenis over de waarheid van het evangelie en over de boodschap van de herstelling van het evangelie. Daarna wuifde mijn vader met zijn hand, ten teken dat hij toestemming gaf.

Vader heeft ons na dit voorval nooit meer geprobeerd tegen te houden en gaf ons uiteindelijk, ondanks zijn tegenzin, toestemming om lid van de kerk te worden.

Dienstbetoon vanaf het begin

De kerk op zondag bijwonen was geen probleem voor mij, maar ik was niet zo enthousiast over het jeugdwerk, want dat was toen nog op zaterdagmorgen. Toen ik tien was, kwam Thelma op zekere zaterdag thuis en vertelde mijn broers en zussen over een geweldige voetbalwedstrijd die de diakenen tegen de wegbaners (elfjarige scouts) hadden gespeeld. Ze wees er ook op hoe spijtig dat het was dat ik de wedstrijd gemist had omdat ik niet naar het jeugdwerk was gegaan. Zoals zich laat raden ging ik de volgende zaterdag (met mijn voetbalschoenen aan) en woonde ik het jeugdwerk voortaan altijd bij.

Toen Thelma zestien was, werd ze als jeugdwerkpresidente geroepen. Onze bisschop had geprobeerd iemand te vinden die de vele uitdagingen waar het jeugdwerk mee werd geconfronteerd, aankon. De wijk besloeg een groot gebied en het was voor veel gezinnen met kleine kinderen moeilijk en duur om zowel zaterdag, voor het jeugdwerk, als zondag met de bus naar de kerk te rijden. Veel van die kinderen woonden het jeugdwerk niet bij en daar was nog geen oplossing gevonden. De bisschop had de ingeving ontvangen om Thelma te roepen, maar kon zichzelf er niet toe brengen omdat ze nog zo jong was. De ingeving bleef terugkomen en nadat de bisschop toestemming van de ringpresident had gekregen, riep de bisschop mijn zuster.

Dit bleek een geïnspireerde beslissing te zijn die veel kinderen, onder wie ik, tot zegen was. Thelma maakte haar roeping groot door ingevingen te volgen, gezond verstand te gebruiken en met vernieuwende ideeën te komen om het evangelie naar de kinderen te brengen. Zij vroeg haar raadgeefsters en leerkrachten om de jeugdwerkbijeenkomsten op verschillende plaatsen dichterbij hun huis te houden en ze zorgde ervoor dat die leerkrachten goed werden opgeleid. Door deze oplossing konden de leden tijd en geld besparen en konden de kinderen die voorheen het jeugdwerk niet bijwoonden nu de zegeningen van deze geweldige organisatie ontvangen.

Voorbeeld van geloof

Mijn broers en zussen en ik bleven, terwijl we opgroeiden, Thelma's voorbeeld volgen. We hielden gezinsavonden en gingen naar alle kerkbijeenkomsten. Kort nadat ik tot diaken was geordend, richtte Thelma zich op een gezinsavond tot mij en huldigde mij als de priesterschapsdrager van ons gezin. Door dit voorval leerde ik een waardevolle les over respect voor het priesterschap.

Ze zorgde er ook voor dat het mij nooit aan de geschikte aanmoediging en extra prikkel ontbrak om de priesterschapsvergadering bij te wonen of mijn taken te vervullen. Thelma gebruikte bijvoorbeeld elke luidruchtige en energieke manier om mij op zondagochtend wakker te maken, zodat ik de priesterschapsvergadering kon bijwonen. Ze leerde me ook uit te kijken naar mijn bevorderingen in het Aäronisch priesterschap.

Ik vond het niet erg dat ik bij de wekelijkse activiteitenavond en seminarie alleen bekend was als 'Thelma's broer'. Sommigen vrienden hadden in de kerk de steun van hun ouders, maar ik had mijn bisschop, mijn jongemannenleiders, en Thelma.

Thelma bleef een voorbeeld voor me terwijl ze verschillende roepingen vervulde tot ze op zending ging. Zij diende op eervolle wijze in het zendingsgebied Quetzaltenango (Guatemala) en een van de vruchten

Toen ik nog jong was, spoorde Thelma me aan het jeugdwerk en de andere kerkactiviteiten bij te wonen. Haar voorbeeld en haar enthousiasme voor het evangelie zijn nog steeds een bron van inspiratie voor me.

van haar arbeid was de doop van onze moeder twee dagen nadat Thelma thuis was gekomen. Wat waren we blij toen ik, inmiddels priester geworden, deze heilige verordening verrichtte. Als gevolg van Thelma's voorbeeld begon ik mij oprecht op een zending voor te bereiden.

Ondanks onze zorgelijke financiële situatie verhuisde Thelma na haar zending naar de Verenigde Staten om aan de Brigham Young University te studeren. Zij bleef ondanks de afstand een sterke invloed op mij hebben.

Toen ik van mijn zending in het zendingsgebied Guatemala-Stad (Guatemala) thuiskwam, vertrok ik ook naar Provo (Utah) om aan de BYU te gaan studeren. Ik was dankbaar voor de vriendelijkheid en steun van zoveel mensen die mij daarbij hielpen. Er was echter nog steeds geld te weinig.

Kort nadat ik Provo aankwam, bekeken Thelma en ik onze financiële situatie. Onze conclusie was dat we, zelfs met mijn deeltijdwerk, niet genoeg geld hadden om onze huur voor het hele schooljaar te betalen. Thelma twijfelde er geen moment aan dat we deze beproeving zouden doorstaan. Zij vertrouwde erop dat de Heer het mogelijk zou maken. Binnen een week ontving Thelma een brief van de afdeling Spaans van de BYU. Nadat ze de brief had geopend, draaide ze zich naar me toe en riep: 'Zó! Zo gaan we onze huur betalen!' In de brief stond dat ze als assistent-leerkracht was aangenomen waardoor ze meer zou gaan verdienen.

Omgaan met gezondheidsproblemen

Thelma is door de jaren heen een bron van inspiratie gebleven. Zij gaat beter om met tegenspoed dan wie ook. Zij zorgt voor haar prachtige zoon die het syndroom van Down heeft, onze bejaarde moeder, en voor haar echtgenoot met ernstige gezondheidsklachten. En alsof dat nog niet genoeg is, kampt ze ook zelf met gezondheidsproblemen.

Enkele jaren geleden onderging Thelma een hersenoperatie om de druk van een hersencyste te verlichten. Omdat haar dierbaren van haar mantelzorg afhankelijk zijn, jaagde de gedachte aan een fatale afloop van de operatie haar schrik aan. Zij bad voor hulp en inspiratie, en ging naar de tempel. Tijdens dit alles wankelde haar geloof niet,

maar ze had er moeite mee om haar leven in de handen van de arts te leggen die de zware operatie zou uitvoeren. Thelma bezocht in die periode een goede vriendin en sprak tegen haar haar zorgen over de operatie uit. De vriendin van Thelma vroeg naar de naam van de arts en zei toen ze die hoorde dat die arts een lid uit haar wijk was. Zij vertelde Thelma dat hij een getrouw lid van de kerk en een waardig priesterschapdrager was. Hij luisterde vaak naar lofzangen tijdens zijn operaties. Hoewel dit maar een detail was, was het toch een geruststellend antwoord op de gebeden van Thelma. Het leven en de geestelijke ervaringen van Thelma zijn een voortdurende bron van kracht en getuigenis in mijn eigen leven.

Ik denk aan jongemannen die op een vergelijkbare manier worden grootgebracht. Ik denk aan wie thuis geen mannelijk rolmodel hebben, die daarvoor op de kerk zijn aangewezen, en aan wie in probleemlanden opgroeien. Tot hen zeg ik: geef het nooit op; blijf dicht bij de Heer en zijn dienstknechten. Ik ben dankbaar dat de Heer mij de ondersteuning schonk die ik nodig had als aanmoediging om mijn doelen te bereiken en de persoon te worden die ik nu ben. ■

De auteur woont in New York (VS).

HET GELOOF EN DE TOEWIJDING VAN VROUWEN

'Ik wil mijn dankbaarheid uitspreken voor alle getrouwe vrouwen in de kerk. Het zijn er al miljoenen over de hele wereld. Uw macht ten goede is groot. Uw talenten en toewijding zijn geweldig. Uw geloof en uw liefde voor God, zijn werk en zijn zoons en dochters, is enorm. Blijf het evangelie naleven. Verspreid het onder iedereen met wie u in aanraking komt.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley (2016), 108.

**Ouderling
Quentin L. Cook**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

HET EVANGELIE EN HET goede leven

*Onder de slechtste omstandigheden, als al het andere instort,
zijn het gezin en het evangelie van Jezus Christus de essentie.*

In veel toespraken wordt benadrukt hoe belangrijk het is om je dromen en passies na te streven. Ik ben het daarmee eens, maar wil wel graag dat je een hoger doel in je leven nastreeft.

Dankbaar voor zegeningen

Om te beginnen hoop ik dat je dankbaar bent voor je zegeningen — vooral alles wat je van huis uit hebt meegekregen. Dankbaarheid en nederigheid zijn nauw met elkaar verweven. We leven in een tijd waar alles om 'ik' draait. Vooral sociale media kunnen gemakkelijk voor zelfpromotie worden gebruikt. Nooit is het belangrijker geweest om dankbaar en nederig te zijn. Mensen met deze eigenschappen volgen het voorbeeld van de Heiland en laten zien dat ze beseffen hoezeer ze gezegend zijn.

Een vriend van mij, Roger B. Porter, hoogleraar aan Harvard en trouw lid van de kerk, merkte in mei 2015 tijdens een buluitreiking aan Harvard op dat dankbaarheid 'vereist dat we onze schuld aan anderen erkennen' en 'ons vaak bescheiden op onverdiende gaven laat reageren.' Hij concludeerde: 'Als je ervoor kiest dankbaarheid centraal te stellen in je leven, zal dat goed voor je uitpakken. Het helpt je om niet toe te geven aan de verleiding van hoogmoed en het gevoel dat het niet meer dan terecht is wat je krijgt. Het helpt je het goede te zien en het positieve te onderkennen. Het helpt je de hobbels in de weg en de tegenslagen die je van tijd tot tijd zult krijgen te relativiseren. Het helpt je om oog te hebben voor hen die minder goed af zijn dan jij en voor wie jij wat kunt betekenen.'¹

Een oud Chinees spreekwoord luidt: 'Wanneer je water drinkt, vergeet dan niet de bron waaruit het afkomstig is.'

Naar mijn idee moeten we vooral dankbaar zijn voor wat we van huis uit hebben meegekregen. Als we met goede ouders gezegend zijn, moeten we dankbaar zijn. We staan in de schuld voor het erfgoed dat we hebben gekregen. Een oud Chinees spreekwoord luidt: 'Wanneer je water drinkt, vergeet dan niet de bron waaruit het afkomstig is.'

In de Schriften staat duidelijk dat wij onze ouders moeten eren. In Spreuken staat: 'Bewaar, mijn zoon, het gebod van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet' (Spreuken 6:20). Efeze leert ons: 'Eer je vader en moeder' (zie Efeze 6:2-3; zie ook Exodus 20:12). De Duitse filosoof Goethe zegt het zo: 'Zorg dat je wat je van het erfgoed van je vader leent, opnieuw verdient zodat je het ook echt bezit!'² Het is duidelijk dat we dankbaar behoren te zijn voor onze ouders en positieve actie moeten ondernemen om datgene te krijgen wat zij ons willen meegeven.

Eeuwige beginselen versus wereldse filosofieën

Naast een aansporing om dankbaar te zijn wil ik jullie graag wat praktisch advies geven waarmee je zowel gelukkig als succesvol kunt zijn in je streven naar een zinvol leven, wat vaak 'het goede leven' wordt genoemd.

In een recente verhandeling verwoordde Lord Jonathan Sacks, voormalig hoofd Rabbi van de United Hebrew Congregations of the British Commonwealth, een zorg die ik heb over de afgenomen rol van geloof, morele waarden en zingeving in het moderne leven. Hij zei:

'Als er iets is wat de grote instellingen in de wereld van nu niet doen, is dat zin geven. [...]

Wetenschap, technologie, de vrije markt en de [...] democratie hebben onze kennis, vrijheid, levensverwachting en welvaart tot ongekende hoogte gebracht. Dat zijn magnifieke prestaties van de menselijke beschaving en deze moeten verdedigd en gekoesterd worden.

'Maar ze beantwoorden niet de drie vragen die ieder weldenkend mens op enig

moment in zijn of haar leven stelt: Wie ben ik? Waarom ben ik hier? Hoe ga ik dus mijn leven leiden? Het resultaat is dat de 21e eeuw ons maximale keuzevrijheid heeft gebracht maar minimale zingeving.³

Dit citaat drukt prima de essentie van mijn boodschap uit. Ik maak me ernstige zorgen dat het goede leven op basis van het leven en de leringen van Jezus Christus nu ondergeschikt is aan een wereldse kijk op het goede leven.

Voor wie lid van de kerk zijn, vormen het evangelie van Jezus Christus, en zijn opstanding en verzoening het fundament van alles wat essentieel is, en ze geven ons leven zin. De Heiland heeft overtuigingen geïnspireerd en gedragsnormen ingesteld voor wat moreel, rechtschapen en wenselijk is en wat tot het goede leven leidt. Maar de beginselen en morele waarden die de Heiland predikte, worden in deze tijd zwaar aangevallen. Het christendom zelf wordt aangevallen.

Dat is niet nieuw. Het recept voor een goed leven houdt de gemoederen al eeuwenlang bezig. Toen de apostel Paulus in Athene voor de Areopagus stond, trof hij daar 'enige epicurische en stoïsche wijsgeren' aan (Handelingen 17:18). De stoïcijnen geloofden dat deugdzaamheid het hoogste goed was, en de epicuristen geloofden dat genot het hoogste goed was. Veel stoïcijnen waren hoogmoedig geworden en gebruikten hun filosofie als 'dekmantel voor [...] ambitie en ongerechtigheid'. Veel epicuristen waren hedonist geworden en hadden als motto: 'Laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij.'⁴ Velen in de academische wereld gaan uit van de intellectuele beschouwing die Aristoteles voorstond als blauwdruk voor het goede leven. Het is opmerkelijk dat veel van deze zelfde wereldse filosofieën die niet met het vroege christendom te verenigen waren, vandaag de dag in iets gewijzigde vorm nog steeds bestaan.

Daarnaast zijn veel nieuwe filosofieën direct in strijd met het evangelie van Jezus Christus. Dat is snel gegaan. In de taal van het Boek van Mormon: 'na verloop van niet vele jaren' (Helaman 7:6) noemt een groot deel van de wereld het kwade goed en het goede kwaad (zie 2 Nephi 15:20). In feite geven deze twee Schriftteksten aan wat er in deze tijd gebeurt. Wat als goede moraal wordt beschouwd, is snel

veranderd. Men heeft zich in ongelooflijk tempo afgekeerd van zedelijk gedrag als basis van het goede leven. Sommigen bagatelliseren het christendom door het fabeltje te geloven dat geluk volgens het christendom niet voor dit leven zou zijn maar voor in de hemel.⁵ Ik verzeker je dat de Heiland volgen je geluk in dit leven *en* in de hemel zal brengen.

Deugden op je cv en deugden in je grafrede

Sommige dilemma's gaan niet alleen over goed en kwaad. Soms moeten we kiezen wat het beste is, niet alleen wat goed is.⁶

In een redactioneel artikel getiteld 'The Moral Bucket List' beschrijft David Brooks de visie dat er 'twee soorten deugden zijn, die voor je cv en voor je grafrede. De deugden op je cv zijn de vaardigheden waarmee je op de werkvloer begeeft. De deugden in je grafrede worden besproken op je begrafenis.'⁷ Brooks concludeert terecht

dat de deugden in je grafrede veel belangrijker zijn. Dat raakte me, want toen ik rond de 25 was, gebeurde er iets wat diepe indruk op me maakte. Twee goede mannen werden binnen enkele dagen na elkaar begraven. Het is echt gebeurd, maar ik heb de namen veranderd en ben opzettelijk een beetje vaag over een paar van de feiten gebleven.

Ik was 25 jaar oud, afgestudeerd aan de Stanford Law School, en was net door een advocatenkantoor aangenomen. Mijn werkkring bestond uit hoog opgeleide mensen die grote rijkdom hadden vergaard. Het waren vriendelijke en over het algemeen hoffelijke en aantrekkelijke mensen.

De kerkleden met wie ik omging, kwamen uit alle rangen en standen. De meesten van hen hadden het niet breed. Het waren geweldige mensen, die hun leven over het algemeen zinvol vonden. Het was onder die omstandigheden dat twee oudere, gepensioneerde mannen die ik al geruime tijd kende, overleden. De uitvaartdiensten

vonden vlak na elkaar plaats en ik bezocht beide. Ik heb besloten een van de mannen Rijk te noemen en de andere Trouw. Die twee uitvaartdiensten staan me nog helder voor de geest, omdat ze duidelijk maakten voor welke belangrijke keuzes alle mensen staan, vooral jongeren. Ze laten ook zien hoe complex het onderscheid is tussen deugden op je cv en in je grafrede.

Zowel Rijk als Trouw was als jongeman op zending gegaan. Zij waren beiden zonder meer een toegewijde zending. Na hun studie gingen ze beiden een andere richting uit. Rijk trouwde een mooi meisje dat na verloop van tijd minderactief in de kerk werd. Trouw huwde een net zo mooi meisje dat volledig actief in de kerk was. Meer dan wat ook bepaalde dit de keuzes in de rest van hun leven. Het is mijn ervaring dat als een echtpaar de Heiland en het eeuwig belang van het gezin getrouw blijft, de deugden in de grafrede bijna altijd aanwezig blijven.

Ik zal nu wat meer over Rijk vertellen. Hij kon heel goed met mensen overweg en gaf veel om hen. Hij ging werken voor een groot bedrijf en bracht het uiteindelijk tot president-directeur van dat bedrijf. Hij had een hoog inkomen en woonde in een prachtig landhuis op een groot stuk grond. Daarom heb ik besloten om hem Rijk te noemen. We mogen stellen dat zijn carrièrekeuzes niet slechts goed of beter waren, ze waren de beste.

Maar zijn keuzes in gezin en kerk waren niet zo goed. Hij was een goed mens en deed niets dat in zichzelf slecht was, maar zijn keuzes in het gezin en invloed op zijn kinderen draaiden bijna alleen om opleiding en werk — de cv-deugden die op de arbeidsmarkt zo belangrijk worden gevonden. Zijn zoons hadden ook een voortreffelijke carrière. Ze bleven echter niet actief in de kerk en trouwden met jonge vrouwen die geen lid van de kerk waren. Ik weet niet alle feiten over hen, maar die huwelijken eindigden alle in een echtscheiding.

Rijk en zijn vrouw werden ook minderactief. Ze hielden zich vooral bezig met activiteiten met een hoge sociale status. Hij beschouwde zichzelf als mormoon en was trots op zijn zending, maar hij ging niet naar de kerk. Hij droeg af en toe bij aan bouwprojecten van de kerk en adviseerde leden in hun carrière. Bovendien was hij in al

zijn posities eerlijk en integer, waardoor hij veel goodwill kweekte.

Zijn uitvaart vond plaats op een openbare begraafplaats. Er waren veel topmanagers en hoogwaardigheidsbekleders, onder wie de gouverneur van de staat waar hij woonde. Zijn kinderen, kleinkinderen en mij uitgezonderd, was iedereen ouder dan vijftig. Al met al was het een sombere uitvaartdienst. Er werd niet in basisbeginselen van het plan van geluk onderwezen en er werd weinig over Jezus Christus gezegd. Het leven van Rijk was bijna uitsluitend gebaseerd op cv-deugden.

Trouws carrièrekeuzes waren veel minder succesvol. Zijn eerste poging om een klein onafhankelijk bedrijf op te zetten liep stuk toen het bedrijf afbrandde en hij alles verloor. Hij begon weer opnieuw, maar kon de eindjes maar net aan elkaar knopen. Hij had een kleine, maar adequate woning. Hij genoot van zijn werk en zijn omgang met mensen. Zijn carrière was goed en zeker bevredigend, maar niet opmerkelijk of wat

het beste genoemd kan worden. Zijn carrière dreef niet op cv-deugden.

Zijn keuzes in gezin en kerk waren daarentegen absoluut de beste. Hij en zijn vrouw waren volledig actief in de kerk. Hij accepteerde alle roepingen, vaak als leerkracht, ging vaak naar de tempel, en was een trouwe priesterschapsdrager. Hij had een fijne band met zijn grote familie, vooral zijn vele kleinkinderen. Ze waren allemaal goed opgeleid, maar hij legde de nadruk altijd op christelijke waarden. Na zijn pensioen vervulden hij en zijn vrouw samen een zending. Hoewel hij de nodige beproevingen kreeg, bijvoorbeeld toen zijn zoon in de Tweede Wereldoorlog sneuvelde, vond hij zijn hele leven lang voldoening en vreugde dankzij het doel en de zin die zijn familie en het evangelie van Jezus Christus hem gaven.

Zijn uitvaartdienst in het kerkgebouw was druk en vreugdevol. Er waren mensen van alle leeftijden, ook veel kleinkinderen en jonge mensen die hij had gediend. Er werd

Wanneer doelen in opleiding en carrière belangrijker worden dan het gezin en de kerk en een getuigenis van de Heiland, kunnen de onbedoelde gevolgen van al te veel nadruk op de cv-deugden zeer nadelig uitvallen.

De belangrijkste keuzes kunnen door iedereen worden gemaakt, ongeacht hun talenten, capaciteiten, kansen of economische omstandigheden.

in het plan van geluk onderwezen en de Heiland stond in de dienst centraal. Het was een voorbeeldige mormoonse uitvaartdienst. De toespraken gingen over zijn karakter, vriendelijkheid, zorg voor anderen, en geloof in en liefde voor de Heer Jezus Christus.

Keuzes en het goede leven

Zoals ik al zei, kwamen deze twee uitvaartdiensten in een voor mij belangrijk periode. Ik had een zending vervuld en ik hield van de kerk. Ik stond aan het begin van mijn carrière en was onder de indruk geraakt van de mensen die succesvol waren in hun beroep en veel geld verdienden. Ik besepte dat de keuzes die ik maakte mijn geluk zouden bepalen, en ook het erfgoed dat ik zou achterlaten. Ik besepte ook het eeuwige belang van de keuzes die voor mij lagen. Het was mij duidelijk geworden dat keuzes eeuwige gevolgen hebben. Wat voor mij het belangrijkste was in de mannen die ik zojuist heb beschreven, is dat ik besepte dat de keuzes die het belangrijkste zijn door iedereen

kunnen worden gemaakt, ongeacht hun talent, capaciteiten, kansen of economische omstandigheden. Ik besepte dat het voor mij, mijn toekomstige kinderen, en eenieder die ik zou kunnen beïnvloeden, van essentieel belang was om de Heiland, mijn gezin en de kerk op de eerste plaats te stellen. Dat doen zou tot het goede leven leiden.

In het slechtste geval, als al het andere instort, zijn het gezin en het evangelie van Jezus Christus de essentie. Denk aan vader Lehi in het Boek van Mormon, waar beschreven wordt hoe hij de wildernis introk. 'En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter, en nam niets mee, behalve zijn gezin en voorraad en tenten, en trok de wildernis in' (1 Nephi 2:4).

Aan deze generatie de uitdaging om het geloof en het gezin te beschermen. Een historicus is terug in de tijd gegaan tot het oude India en Griekenland en kwam tot de conclusie dat geen enkele niet-religieuze samenleving in de geschiedenis stand heeft

gehouden.⁸ Onlangs was er in de media aandacht voor het dalende geboortecijfer in een groot deel van de wereld. De *Wall Street Journal* kopte op de voorpagina: 'The World's New Population Time Bomb: Too Few People.' [De nieuwe bevolkingstijdbom: te weinig mensen.] In het artikel stond dat in 2016, 'voor het eerst sinds 1950 [...] de gezamenlijke beroepsbevolking zal krimpen.'⁹

Gebrek aan geloof en een krimpnde populatie houden duidelijk verband met elkaar. Het eeuwige plan van de Vader voor zijn kinderen hangt af van zowel geloof als gezinnen. Ik ben dankbaar dat heiligen der laatste dagen, in onderzoek na onderzoek, aan hun geloof in de Heer Jezus Christus vasthouden, en blijven trouwen en kinderen nemen.

Sommigen hebben mogelijk niet de kans om te trouwen of kinderen te krijgen. Maar personen die de Heiland en zijn geboden in rechtschapenheid volgen — en die de kinderen van onze Vader onzelfzuchtig dienen — 'zullen alle beloofde zegeningen in de eeuwigheid ontvangen.'¹⁰

Het leven brengt veel problemen en beproevingen met zich mee waar we weinig of geen controle over hebben. Maar over zaken als principes, gedrag, godsdienstige gebruiken en rechtschapen leven hebben we wel controle. Ons geloof in en onze aanbedding van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus zijn keuzes die wij maken.

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen citeerde William Law, een 18e-eeuwse Engelse geestelijke toen hij heel treffend zei: 'Als je niet eerst voor het koninkrijk van God hebt gekozen, maakt het uiteindelijk niet uit wat je in plaats daarvan hebt gekozen.'¹¹

Besef goed dat ik met het vertellen van het waargebeurde verhaal over de mannen die ik Rijk en Trouw heb genoemd, niet wil zeggen dat we minder geïnteresseerd moeten zijn in onze opleiding of ons beroep. Integendeel, we moeten al het mogelijke doen om op deze twee gebieden succesvol te zijn. Wat ik wel zeg is dat wanneer doelen in opleiding en carrière belangrijker worden dan het gezin en de kerk en een getuigenis van de Heiland, de onbedoelde gevolgen van al te veel nadruk op de cv-deugden zeer nadelig kunnen uitvallen.

Ik heb er alle vertrouwen in dat je het geluk en de vreugde die je verlangt en die God je toewenst, kunt bereiken als je:

- Dankbaar bent voor je zegeningen — in het bijzonder voor wat je van huis uit hebt meegekregen.
- Toegewijd bent aan eeuwige beginselen die je leven zin geven.
- Besluit dat de deugden voor je grafrede belangrijker zijn dan de deugden voor je cv.
- Je zo leeft dat je straks de Heiland kunt zeggen dat je een goed leven hebt geleid.

Het belangrijkste gesprek dat ieder van ons aan de andere kant van de sluier zal hebben, is met de Heiland, 'de poortwachter' (2 Nephi 9:41). Ongeacht wie onze voorouders zijn en of we rijk of arm zijn, wij zullen verslag uitbrengen in hoeverre wij ons hebben gehouden aan de geboden die ons zijn gegeven. We moeten zo leven dat we 'zijn poorten [binnengaan] met een lofoffer, zijn voorhoven met een lofzang; loof Hem, prijs zijn naam' (Psalmen 100:4).

We zullen met vreugde willen kunnen zeggen dat we waarlijk een goed leven hebben geleid. ■

Naar de toespraak 'The Good Life', gehouden op vrijdag 18 december 2015 tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Idaho. Zie voor de volledige toespraak (in het Engels) web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTEN

1. Roger B. Porter, toespraak op afstudeerdag, Dunster House, Harvard University, 28 mei 2015.
2. Johann Wolfgang von Goethe, *Faust*, vert. Bayard Taylor (1912), 1:28.
3. Jonathan Sacks, 'How to Defeat Religious Violence', *Wall Street Journal*, 2 oktober 2015, C2; zie ook Jonathan Sacks, *Not in God's Name: Confronting Religious Violence* (2015), p. 13.
4. Zie Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1895), p. 304.
5. Zie Carl Cederstrom, 'The Dangers of Happiness', *New York Times*, 18 juli 2015, p. 8.
6. Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, p. 104–108.
7. David Brooks, 'Moral Bucket List', *New York Times*, 11 april 2015, SR1, nytimes.com; zie ook David Brooks, *The Road to Character* (2015), xi.
8. Zie Michael Blume, in David Brooks, 'Peace within the Texts', *New York Times*, 17 november 2015, A23, nytimes.com.
9. Greg Ip, 'The World's New Population Time Bomb: Too Few People', *Wall Street Journal*, 24 november 2015, p. 1.
10. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3.
11. Neal A. Maxwell, 'Response to a Call', *Ensign*, mei 1974, p. 112; zie ook William Law, in *The Quotable Lewis*, red. Wayne Martindale en Jerry Root (1989), p. 172.

GELOOFSPORTRET

Markus, Karen en hun zoonje van drie kregen in 1989 toestemming om van hun woonplaats in Oost-Duitsland op vakantie naar Hongarije te gaan. Hongarije opende tijdens hun vakantie de grens met Oostenrijk. Hierdoor kregen duizenden Oost-Duitse vluchtelingen hun vrijheid. Markus en Karen realiseerden zich dat dit een unieke gelegenheid was. Ook zij konden weggaan.

FOTOGRAAF LESLIE NILSSON

Markus Tilgner

Saksen-Anhalt (Duitsland)

Ik zei: 'Laten we naar Oostenrijk vertrekken.'

'O nee, dat kun je niet maken,' zei Karen. 'Zowel jouw ouders als mijn ouders zijn nog in Oost-Duitsland.'

'Die begrijpen het wel,' antwoordde ik.

'We zijn al met de bouw van een huis begonnen,' zei Karen. 'Laten we dat afwerken.'

'Nee, laten we een nieuwe start maken,' zei ik, 'ergens anders, in West-Duitsland.'

Ik probeerde haar nogmaals te overtuigen om weg te gaan. Ze hield voet bij stuk: 'Nee, want je bent net geroepen als bisschop en je hebt ingestemd dat je zou dienen.'

Dat is de reden waarom we niet uit Oost-Duitsland zijn weggegaan. Enkele weken later viel de Berlijnse muur. Gelukkig waren we gebleven. Dit was de weg die onze hemelse Vader voor ons had voorzien.

Voor meer afbeeldingen van de familie Tilgner, gaat u naar lds.org/go/31739.

HUISBEZOEK, FAMILIEGESCHIEDENIS EN MOEDERS

Ik werd lid van de kerk toen ik 20 was. Kort daarna trouwde ik met een man uit de wijk en verhuisden we vanwege zijn werk. Toen ik 22 was, werd onze eerste zoon geboren. In die tijd begonnen mijn huisbezoeksters me regelmatig te bezoeken, hoewel we heel afgelegen woonden.

Omdat ik net moeder was geworden, fluisterde mijn geweten me in om contact op te nemen met mijn eigen moeder. Maar ik had acht jaar daarvoor bij de scheiding van mijn ouders al het contact met haar

verbroken. Elke keer dat mijn huisbezoeksters langskwamen, hadden we het erover, en ik had het gevoel dat de Geest me aanspoorde om deze moeilijke stap te zetten.

We bespraken hoe ik onze band opnieuw kon opbouwen, aangezien mijn moeder geen lid van de kerk is. In de acht jaar dat we geen contact hadden gehad, was mijn leven enorm veranderd. Door de sterke ingevingen van de Geest besloot ik eerst contact op te nemen met mijn moeders moeder. Mijn oma was blind, dus mijn post werd doorgestuurd naar mijn tante, die voor haar zorgde.

Ik kreeg een hele fijne brief terug, waarop we besloten een paar dagen bij mijn oma en tante door te brengen. Mijn oma was aangenaam verrast en

vroeg alleen maar dat ik op de terugweg even bij haar dochter — mijn moeder — zou langsgaan. Ze was heel blij.

Mijn oma was luthers en hield van de Heiland. Tijdens ons verblijf bij hen las mijn man haar elke ochtend uit het Boek van Mormon voor. Ze vond dat heel fijn. Na een paar ochtenden voelden mijn man en mijn oma zich zo vervuld van de Geest dat mijn oma naar haar bureautje liep en er een boek met familiegeschiedenis uithaalde dat van mijn overleden opa was geweest en liet het mijn man zien. Er waren keurig netjes acht generaties in opgeschreven, met zelfs hun beroep. Mijn oma was heel gelukkig tijdens ons verblijf bij haar, en ik beloofde haar dat ik op weg naar huis bij mijn moeder zou langsgaan. Dat deed ik ook.

Vijf weken na ons bezoek aan mijn oma kreeg ze een beroerte en overleed ze. Twee jaar later deed ik met de gegevens van mijn oma het tempelwerk voor mijn voorouders.

Ik heb nu een goede band met mijn moeder. We wonen in dezelfde stad en soms helpt ze me met mijn kinderen.

Zonder de regelmatige bezoeken van mijn huisbezoeksters, die me in deze periode aanspoorden en ondersteunden, had ik het nooit aangedurfd om deze stap te nemen om de relatie met mijn moeder te herstellen. Niet alleen ik maar ook vele generaties zijn erdoor gezegend. ■

Heike Baake, Frankfurt (Duitsland)

Ik had het gevoel dat de Geest me aanspoorde om deze moeilijke stap te zetten.

MIJN HUISBEZOEKSTERS VONDEN ME

Toen ik een jonge moeder met een tweejarig zoontje was, woonde ik een poosje in Santa Catarina (Brazilië). Ik kende er slechts enkele kerkleden. Ik woonde in een buurt in aanbouw, dus woonden de meeste burens niet dicht bij mijn huis.

Op zekere dag werd ik ineens ziek en raakte ik al snel uitgedroogd. Al gauw kon ik zelfs niet meer opstaan om voor mijn zoon te zorgen of naar de dichtstbijzijnde telefoon op straat te gaan om mijn echtgenoot te bellen. Ik begon te bidden, maar elke keer dat ik probeerde op te staan, voelde ik mij zwakker.

Kort daarna klopten mijn huisbezoeksters aan. Zij zagen onmiddellijk in dat onze hemelse Vader hen naar mij had geleid. Zij maakten een drankje voor me, hielpen me met mijn zoon en deden de afwas. Toen vertelden ze me dat ze een hele tijd naar mijn huis hadden gezocht en hadden overwogen om het op te geven, maar de Geest had hen verteld door te zoeken.

Toen ze vertrokken, voelde ik me al een stuk beter. Voordat ze vertrokken, baden we samen.

Ze weten waarschijnlijk niet hoeveel ze me geholpen en geestelijk gevoed hebben met hun voorbeeld van goedheid en stiptheid in luisteren naar en gehoorzamen aan de stem van de Geest. ■

Enilze do Rocio Ferreira da Silva,
Curitiba (Brazilië)

Kort daarna klopten mijn huisbezoeksters aan. Zij zagen onmiddellijk in dat onze hemelse Vader hen naar mij had geleid.

DE GLIMLACH VAN EEN ONBEKENDE

Ik zou de sjofele man die aan een tafel in de speelhoek van een plaatselijk fastfoodrestaurant aan het kaarten was normaal gezien gemeden hebben. Hij had een zachte glimlach op zijn droevig gelaat terwijl hij naar de spelende kinderen keek. Hij warmt zich vast en zeker tegen de kou, dacht ik toen ik hem passeerde om de half opgegeten maaltijd van mijn dochter weg te gooien. Toen ik naar zijn tafel keek waarop geen voedselverpakking of drinkbeker te bespeuren was, fluisterde de stille zachte stem me in: ‘Koop wat eten voor hem.’

Ik keerde naar mijn tafel terug met het geld nog op zak. Het zou hem vernederen, maakte ik mezelf wijs. Maar toen kreeg ik een vredig gevoel en de zachte influistering van de Geest legde me het zwijgen op: ‘Koop wat eten voor hem.’

Ik vertelde mijn kinderen niet wat ik aan het doen was. Ik pakte wat afval en ging het weggooien, zodat ik dicht genoeg bij de tafel van de man kon komen zonder dat de vriendin met wie ik lunchte iets in de gaten had.

Ik boog naar hem toe en vroeg: ‘Mag ik een maaltijd voor u kopen?’

Hij leek geschrokken en antwoordde stilletjes: ‘Als u dat wilt.’

Ik haalde het kleine bedrag — net genoeg voor een maaltijd en een drankje — tevoorschijn en gaf het aan de man. Ik ging weer zitten. De drukke moeders om me heen hadden niets gezien. Ik zag de man opstaan om zijn maaltijd te kopen.

Terwijl ik mijn kinderen in de auto zette om weer naar huis te gaan, keek ik door het raam en zag de man een dienblad met eten naar zijn lege tafel dragen. Op zijn ernstige gelaat was een glimlach verschenen.

De kille wind die in mijn wangen beet, leek niet zo koud meer. Ik koesterde me in de warme, vreugdevolle Geest die me van top tot teen

vervulde. Ik moest denken aan de lering van de Heiland:

‘Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven [...]’

‘Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? [...]’

‘En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan’ (Mattheüs 25:35, 37, 40).

Ik ben dankbaar voor de glimlach van een onbekende die me de moed gaf om het goede te doen. ■

Jenner Porter, Texas (VS)

MIRTA HELPEN TERUGKEREN

Ik was als raadgeefster in de ZHV van mijn nieuwe wijk geroepen. In onze presidiumvergaderingen bespraken we geregeld de ZHV-zusters in onze wijk en hoe we hen en hun gezin tot steun konden zijn.

Eén van die zusters was Mirta. Zij was al heel lang lid van de kerk, maar om de een of andere reden kwam ze al jaren niet naar de kerk.

Het viel mij op dat haar echtgenoot de quorumpresident ouderlingen was, maar dat hun kinderen, die eveneens lid waren, ook niet naar de kerk kwamen. Elke zondag zag ik dat haar man alleen naar de kerk kwam.

Ik had het gevoel dat ik deze familie moest helpen om samen naar de kerk terug te keren en van de

zegeningen te genieten die de Heer hen wilde schenken. In de daaropvolgende presidiumvergadering vertelde ik dat ik Mirta wilde helpen om naar de kerk terug te keren. We organiseerden activiteiten waarbij we haar op een bijzondere manier konden betrekken en we stelden enkele taken vast die we haar konden geven.

Toen we haar bezochten, aanvaardde ze alle taken en voerde ze vervolgens perfect uit. Het viel ons op dat ze gretig zat te wachten om door ons opgepikt te worden voor de ZHV-activiteiten.

Toen we als presidium de huisbezoekkoppels indeelden, vroeg ik de anderen of Mirta en ik collega's konden worden. Elke maand gingen Mirta

en ik stevast op huisbezoek. Elke keer als we zusters bezochten, hadden we de gelegenheid om te praten en elkaar beter te leren kennen.

Elke keer als ik haar aanspoorde naar de kerk te komen, zei ze slechts: 'Wanneer ik voel dat ik er klaar voor ben, ga ik.' Ik begreep het niet, maar ik respecteerde haar beslissing. Uiteindelijk veranderde haar antwoord in: 'Misschien kom ik op zondag.'

Ik keek elke zondag vol spanning naar haar komst uit. Ze kwam nooit, maar ik bleef voor haar bidden. Een onverwachte verhuizing naar onze vorige woonplaats liet mij niet toe afscheid van Mirta te nemen. Toen we de wijk verlieten, was Mirta nog steeds niet in de kerk verschenen.

Enkele maanden later hoorde ik dat Mirta naar de kerk was gekomen en nu raadgeefster in de ZHV was.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: 'We weten nooit hoeveel goeds we kunnen bereiken. Iemand zal door uw inspanningen gezegend worden.' ('Aan de vrouwen van de kerk', *Liahona*, november 2003, 115.)

Vaak zijn de resultaten niet wat men verwacht en komen ze niet op het verwachte moment. Laat ons niet ophouden met arbeiden; dit is het werk van de Heer en wij zijn de instrumenten om het leven van velen te veranderen. ■

Raquel Pedraza de Brosio,
Buenos Aires (Argentinië)

De zachte influistering van de Geest legde me het zwijgen op: 'Koop wat eten voor hem.'

Ouderling
Von G. Keetch
van de Zeventig

Wees een voorbeeld voor de gelovigen

Het verhaal doet de ronde dat een kleine legereenheid een zeer moeilijke missie ver achter vijandelijke linies moest uitvoeren. Toen de eenheid het doelwit naderde, kreeg de vijand hen in de gaten. Een grote overmacht had de groep snel omsingeld en begon van alle kanten te schieten. Toen ze zagen dat ze omsingeld waren en zwaar onder vuur kwamen te liggen, keken de leden van deze kleine legereenheid omhoog en zagen dat hun leider ze vanaf een rots aanvuurde.

Hij schreeuwde de mannen toe: 'Mannen, we hebben ze precies waar we willen. Schiet maar in alle richtingen!'

In de wereld van nu hebben jij en ik ook een moeilijke missie. Die missie is om in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen en het te verdedigen. In de wereld waarin we leven weet ik dat het moeilijk kan zijn om precies te snappen hoe je de vijand het beste kan benaderen, vooral als je omgeven wordt door zoveel

stemmen die de waarheid aanvallen. Vaak kun je van zoveel kanten worden belaagd dat het moeilijk is om te weten hoe je moet reageren.

Ik zal uitleggen wat het betekent om, zoals de apostel Paulus het noemt, 'een voorbeeld voor de gelovigen' (1 Timotheüs 4:12) te zijn — wat het betekent om in eeuwige waarheid te onderwijzen en die te verdedigen op de manier die onze hemelse Vader graag ziet, en daarbij ook het respect, het medeleven en de diepe liefde te tonen die Christus aan de dag legde; en wat het betekent om integer onze standpunten te verdedigen zonder willekeurig in alle richtingen op een vermeende vijand te schieten.

Lijken die twee beginselen niet vaak met elkaar in strijd te zijn? Ons wordt geleerd dat we 'geestelijke machten van het kwaad' (Efeze 6:12) in al haar vormen moeten bestrijden, dat we 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen' als getuige van God moeten optreden (Mosiah 18:9), en dat we ons nooit moeten schamen

Hoe kun je de leer van het evangelie verdedigen en tegelijkertijd vriendelijk, respectvol en liefdevol zijn?

voor het evangelie van Christus (zie Romeinen 1:16). Toch wordt ons ook geleerd dat we geen ruzie moeten maken en nooit 'het hart der mensen tot toorn op [moeten] hitsen' (3 Nephi 11:30), dat we 'in vrede met alle mensen' (Romeinen 12:18) moeten leven, maar dat we actief moeten 'najagen wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert' (Romeinen 14:19).

Hoe vervullen we onze goddelijke opdracht om standvastig in het evangelie te staan en anderen de waarheid aan te reiken zonder dat er ruzie van komt? Vooral bij de controversiële kwesties van deze tijd lijkt het wel dat alles wat je zegt al snel tot ruzie en conflictsituaties leidt. Zoals je maar al te goed weet, lijkt de wereld van nu weinig geduld te hebben met iedereen die een mening wil uiten die niet overeenkomt met de politieke correctheid van dat moment.

Als we ons daarmee geconfronteerd zien, doen we meestal een van twee dingen: of we blazen snel de aftocht, en trekken ons terug uit een situatie die maar al te gauw ongemakkelijk of zelfs vijandig zou kunnen worden; of we worden defensief in een verhitte discussie die misschien leuk is om gade te slaan maar meer stoom dan licht opwekt.

Het is beter om dingen eerst in onze gedachten uit te vorsen (zie LV 9:8) en ons dan open te stellen voor leiding vanuit de hemel. Raap je moed bij elkaar en gebruik het licht dat je in je hebt.

Mag ik een paar zaken noemen die altijd een rol spelen als we ons best doen om het woord van God te onderwijzen en verdedigen en tegelijkertijd liefde en medeleven voor alle mensen te tonen?

Het woord verdedigen

Ten eerste werkt het 't beste als we anderen een-op-een benaderen. In de huidige polariserende cultuur van rake oneliners en steeds maar proberen om de ander te overtreffen, levert een

groepsgevecht meestal weinig op. Dat geldt vooral voor sociale media, waar we voorzichtig moeten zijn dat wat wij over een gevoelige sociale kwestie zeggen niet afwijkt van de geest die Christus ons wil laten uitdragen.

Als we onszelf online beperken tot 140 letters, worden we vaak verkeerd begrepen. Vaak wordt er één op één, onder vier ogen, veel meer bereikt en kunnen mensen elkaar gaan begrijpen. Dat is precies hoe president Thomas S. Monson ons leert dat we de helpende hand moeten toesteken en redding moeten bieden: één voor één. En dat was meestal de manier waarop de Heiland de hand naar mensen reikte en hun leven beïnvloedde.

Ten tweede, hoewel we ongetwijfeld heel blij zouden zijn als anderen direct het licht zien en de volgende dag met de zendingen willen praten, hoeft dat niet ons eerste doel te zijn.

Ons hoofddoel is snappen waar de ander staat; de ander als mens respecteren en zijn of haar standpunt begrijpen. Pas dan kunnen we echt met anderen communiceren, en loskomen van de verwijten en het onbegrip die onze discussies zo vaak domineren.

Ten derde, laten we zoeken naar manieren waarop we afwijkende standpunten kunnen respecteren en toch met elkaar door één deur kunnen. Laten we, in plaats van alleen maar volgens onze eigen overtuiging te leven zonder inbreuk te doen op de vrijheden van een ander, iets beters proberen: iets wat fundamenteel is in een pluralistische samenleving, waarin iedereen een eerlijke behandeling krijgt. Willen wij van anderen kunnen verwachten dat zij voor onze fundamentele burgerrechten opkomen, dan moeten wij opkomen voor de fundamentele burgerrechten van anderen,

met respect voor hun recht om hun mening te uiten en op te komen voor waar zij in geloven.

Tot slot, elkaar begrijpen, gebeurt zelden in één keer. Het is een proces — en een dat vaak flink wat tijd kan kosten. Misschien zullen anderen onze visie nooit accepteren, maar we kunnen proberen om woorden als *fanaticus* en *haat* uit te bannen. Laten we anderen zien als wezenlijk goed en redelijk, zelfs als ze onze zienswijze mogelijk nooit accepteren.

Doe wat de Heiland zou doen

Als je in moeilijke situaties terecht komt waarin je het evangelie van Jezus Christus verdedigt, hoop ik dat je altijd zult doen wat Hij zou doen. Zoals de apostel Paulus ons leert, is ‘een voorbeeld voor de gelovigen’ zijn veel meer dan alleen maar zichtbaar voor anderen de beginselen van het evangelie naleven. Paulus zegt ons specifiek dat diezelfde evangeliebeginselen deel moeten uitmaken van onze gesprekken, van onze liefde voor anderen, van de geest die we uitdragen, en van het geloof dat ons definieert (zie 1 Timotheüs 4:12).

Uiteindelijk bestaat er in feite geen spanningsveld tussen de twee prachtige evangeliebeginselen (als we ze goed begrijpen) van opkomen voor de waarheid en anderen respecteren en liefhebben. Onze vastbesloten overtuiging van de waarheid moet ons er nooit toe brengen dat we onbeleefd of haatdragend naar anderen zijn. Maar tegelijkertijd mag ons verlangen om vriendelijkheid en liefde aan iedereen te tonen nooit

ALS JE HET EVANGELIE VERDEDIGT:

- Doe dat dan een-op-een, onder vier ogen.
- Probeer de mening van de ander te begrijpen.
- Verdedig de burgerrechten van iedereen.
- Beschouw anderen als goed en redelijk.
- Toon liefde, vriendelijkheid en begrip.

afdoen aan onze plicht om pal voor de waarheid te staan.

Deze twee beginselen zijn in feite twee kanten van dezelfde medaille. Aan de ene kant van de medaille hebben we de plicht om de leer van God uit te leggen en krachtig te verdedigen. Aan de andere kant van diezelfde medaille hebben we de plicht om ons christelijk te gedragen en altijd respect en liefde te tonen.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen zegt het zo:

‘Onze verdraagzaamheid en ons respect voor anderen en hun overtuigingen leiden er niet toe dat we onze toewijding aan de waarheden zoals wij die zien en de verbonden die wij hebben gesloten, loslaten. [...] We moeten pal staan voor de waarheid, en daarbij verdraagzaamheid en respect opbrengen voor overtuigingen en denkbeelden die afwijken van de onze, en voor de mensen die deze hebben. [...]

‘Deze geïnspireerde waarschuwing herinnert ons eraan dat voor mensen die in absolute waarheid geloven, tolerantie voor gedrag een medaille met twee kanten is. Aan de ene kant is er verdraagzaamheid of respect, maar aan de andere kant is er altijd de waarheid.’¹

We leven in een wereld die in toenemende mate polariseert en polemiseert — waar de kogels vaak uit alle richtingen in snelvuur lijken te komen. Mag ik jullie vragen om beide kanten van jullie medaille te bekijken? Vraag jezelf in alle situaties af hoe je de leer van het evangelie van Jezus Christus het beste kunt overbrengen en verdedigen; en liefdevol, vriendelijk en begripvol kunt blijven voor iemand die deze leer niet accepteert.

Als je dat doet, getuig ik dat je hulp en leiding van onze hemelse Vader zult krijgen. Je zult voelen hoe Hij je voortleidt en daarbij gedachten in je verstand, gevoelens in je hart en woorden in je mond legt, precies op het moment dat je ze nodig hebt. Zijn geest zal je leiden en sturen en je omvormen tot een waar ‘voorbeeld voor de gelovigen’ — niet alleen iemand die het evangelie van Jezus Christus naleeft maar ook iemand die de leer ervan verdedigt, vastbesloten maar tegelijkertijd liefdevol, en daarbij bruggen bouwt. ■

Naar de toespraak ‘An Example of the Believers’, gehouden op woensdag 14 juni 2016 tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Idaho. Zie voor de volledige toespraak (in het Engels) web.byui.edu/devotionalsandspreeches.

NOOT

1. Dallin H. Oaks, ‘Waarheid en verdraagzaamheid in evenwicht houden’, *Liahona*, februari 2013, 32.

Proef de wereld

in Zuid-Afrika

McKenna Johnson

Het is een zonnige zaterdagmorgen op de Neighborgoods Market, de overdekte markt in Johannesburg. Je wandelt onder de kleurrijke paraplu's die bij de ingang hangen en luistert naar de livemuziek terwijl je zoekt naar de volmaakte maaltijd voor vandaag. Traditioneel Zuid-Afrikaanse kost geserveerd uit een potjie, een gietijzeren potje — pesto, oesters, groenten, zakjes kruiden, terrines — je wilt alles proeven.

Welkom in Johannesburg.

'Het is een erg hartelijke, verwelkomende plek,' zegt Ross Mpye (28). De borrelende energie van 'Joburg' verrast bezoekers soms, die misschien ook geen wolkenkrabbers verwachten. 'Je zult geen leeuwen door de straten zien dwalen,' zegt Ross.

Aan de universiteit studeert Ross communicatie en ze is de gescheiden moeder van haar vijfjarig zoontje, Nate. Ze werkt ook als analist productieondersteuning. Van haar gewaagde voedselkeuzes tot haar inspanningen om anderen te dienen, is ze avontuurlijk, hartelijk en trouw in haar dagelijkse leven.

De heiligen in Johannesburg reiken elkaar en de anderen rondom hen de hand. Bijvoorbeeld toen het huis van

Tumi, een vriendin van Ross, onder water was gelopen, hielpen veel vrienden van de kerk met opruimen en beurden zij de familie op. 'Dat was een keerpunt voor de moeder van Tumi, die nog geen lid was,' legt Ross uit. 'Ze begon de zendingen te ontvangen en nu is ze lid en leerkracht in de ZHV.' Zo'n liefhebbende, waakzame zorg is typerend, omdat de Zuid-Afrikaanse leden elkaar als broeders en zusters zien. 'Iedereen is betrokken, alsof het hun probleem is,' zegt Ross.

Zoals Ross weet, zijn onze hemelse Vader en Jezus Christus het voorbeeld van dit soort medeleven. 'Dit is de soort liefde waar onze hemelse Vader ons mee zegent. Hij begrijpt en kent mijn vreugde en verdriet. Hij weet met welke beproevingen ik als jongere van tegenwoordig te maken heb en zorgt ervoor dat ik ze aankan,' zegt ze.

De band die Ross met de Heiland heeft, beïnvloedt haar leven in veel opzichten, van de gesprekken op haar werk tot haar persoonlijke Schriftstudie. 'De werkvloer kan vijandig zijn,' zegt ze. 'Sommigen vloeken en sommigen nemen oneerlijke beslissingen, omdat ze denken dat het niet uitmaakt. Ik ben gezegend

Verschillende achtergronden en culturen weerhouden de Zuid-Afrikaanse heiligen er niet van over elkaar te waken.

omdat ik de evangeliebeginselen en de leringen van de profeten in mijn leven heb. Als ik mijn dag begin met Schriftstudie en gebed, helpt me dat om de Geest altijd bij mij te hebben. Wanneer ik verleid word, herinnert de stille, zachte stem me eraan wie ik ben en waar ik voor sta. Dat helpt me om trouw aan mijn normen te blijven.'

De Neighborgoods Market geeft de kosmopolitische geest van Johannesburg weer. Voor Ross vertegenwoordigt de waarheid van het evangelie iets veel diepers — de belofte van het eeuwige leven. ■

De auteur woont in Utah (VS)

MEER OVER ROSS

Wat is je lievelingsaspect van je cultuur?

Afrikanen hebben iets met voorouders, en de mormonen ook. Mormonen doen familiegeschiedenis en dopen voor hun voorouders, en dat spreekt Afrikanen aan.

Wat is een van je favoriete Zuid-Afrikaanse maaltijden?

Prawn masala. Ik houd van pikante gerechten. Het zijn garnalen in een currysaus met witte basmatirijst, het is erg lekker.

DE KERK IN ZUID-AFRIKA

62.600 heiligen der laatste dagen
168 wijken en gemeenten
71 centra voor familiegeschiedenis
3 zendingsgebieden
1 tempel (en 1 aangekondigde tempel)

FEITEN

Officiële naam: Republiek Zuid-Afrika

Hoofdsteden: Pretoria, Kaapstad en Bloemfontein

STATISTIEKEN

51,8 miljoen mensen
2.500 km kustlijn
11 officiële talen

7 DINGEN AAN BEKERING WAAR WE BANG VOOR ZIJN

EN WAAROM
DAT NIET
NODIG IS

Vaak zijn we bang om ons te bekeren. Maar we kunnen moed putten uit de waarheid.

David A. Edwards

Kerkelijke tijdschriften

We weten allemaal dat iedereen bekering nodig heeft (zie Romeinen 3:23). We weten dat we ons moeten bekeren om ware vreugde te vinden door de macht van het zoenoffer van Jezus Christus (zie Alma 36:24). We weten ook dat het een slecht idee is om bekering uit te stellen (zie Alma

34:32–34). En toch is dat precies wat zovelen van ons doen. Waarom? We weten beter, toch?

Eén mogelijk antwoord is angst. Of het nu gaat om een ernstige zonde die we aan onze bisschop moeten belijden of een gewoonte, houding of gedrag, hoe klein ook, welke onze volledige toewijding aan het evangelie en de normen van de Heer in de

weg staat, angst kan ons afhouden van wat we moeten doen om ons te veranderen.

Hier zijn zeven angsten die ons ertoe kunnen brengen om ons niet te bekeren, en een paar ideeën en leerstellingen waar we moed uit kunnen putten om datgene te doen waarvan we weten dat het ons gemoedsrust en geluk brengt.

1. Angst voor schaamte

Als ik mijn bisschop vertel wat ik heb gedaan, zal hij teleurgesteld zijn — en ik zal me diep schamen. Wat als ik het aan mijn ouders moet vertellen? Stel dat anderen er achter komen?

Er zijn veel ergere dingen dan schaamte, bijvoorbeeld de geestelijke last van zonden die je niet beleden hebt en het gezelschap van de Heilige Geest kwijtraken. Als je je bij het belijden aan je bisschop schaamt, duurt dat maar heel even; dat gevoel zal geheel worden weggevaagd door een golf van opluchting en vreugde. Iedereen die een zonde aan zijn of haar bisschop heeft beleden, kan dat bevestigen.

‘Ik beloof je [dat de bisschop] je niet zal veroordelen. Als dienstknecht van de Heer zal hij liefdevol zijn en begripvol naar je luisteren. Daarna zal hij je bij het bekeringsproces helpen. Hij is de genadige gezant van de Heer die je rein zal helpen worden door de verzoening van Jezus Christus.’

Ouderling C. Scott Grow, ‘Waarom en wat moet ik aan mijn bisschop belijden?’ *Liahona*, oktober 2013, p. 59.

2. Angst voor gevolgen

Als ik mijn bisschop over mijn zonden vertel, zijn er misschien gevolgen — niet aan het avondmaal deelnemen, niet het avondmaal zegenen of ronddiensten, niet op zending gaan wanneer ik dat wil. Dat zou mijn leven te veel overhoop gooien.

Bedenk dat de positieve gevolgen van bekering veel zwaarder wegen dan de schijnbaar negatieve gevolgen. Focus op de goede dingen die de Heer belooft aan hen die hun zonden belijden en zich bekeren.

‘Het feit dat we ons kunnen bekeren, is het goede nieuws van het evangelie! Onze schuld kan worden weggevaagd. We kunnen met vreugde vervuld zijn, vergeving van onze zonden ontvangen en gemoedsrust hebben. We kunnen bevrijd worden van gevoelens van wanhoop en de slavernij van de zonde.’

Ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Bekering: een vreugdevolle keuze’, *Liahona*, november 2016, 124.

‘Hoe eerder je je [van zonde] bekeert, hoe eerder je aan de weg terug begint. Dan zul je de gemoedsrust en vreugde voelen die vergeving met zich meebrengt.’

Voor de kracht van de jeugd (brochure, 2011), 28.

3. Angst voor inspanning

De veranderingen die ik moet aanbrengen lijken zo moeilijk. Het kan ook zo lang duren.

Alles wat de moeite waard is, kost inspanning. Vergeving, gemoedsrust en geestelijke groei zijn enkele van de meest waardevolle zaken die je je kunt voorstellen.

‘Bekering betekent streven naar verandering. Het zou de spot drijven met het lijden van de Heiland in de hof van Gethsémané en aan het kruis als we zouden verwachten dat Hij ons zonder enige inzet van onze kant tot engelachtige wezens zou omtoveren. In plaats daarvan streven we naar zijn genade, die onze uiterste inzet aanvult en beloont (zie 2 Nephi 25:23). Misschien zouden we net zo vurig als we om genade bidden, moeten bidden om de tijd en de kans om hard te werken, te streven en te overwinnen.’

Zie Ouderling D. Todd Christofferson, ‘The Divine Gift of Repentance’, *Liahona*, november 2011, 40.

5. Angst om je individualiteit kwijt te raken

Als ik me aan de normen van de kerk houd, verlies ik dingen die mij maken tot wie ik ben, zoals mijn favoriete films, tv-programma's, muziek en manieren om mezelf te uiten. Ik ben dan gewoon zo'n doorsnee mormoon. Ik ben liever gewoon mezelf.

Door bekering kun je de Heilige Geest in je leven hebben. En door de Geest kun je een diepere, echtere en betere geestelijke identiteit ontdekken. Die zal gebaseerd zijn op wie je in Gods ogen kunt worden in plaats van iets wat gebouwd is op het zanderige fundament van smaak, voorkeur, gewoonten en grillen.

'Satan wil het liefst uw zonden uitvergrooten en uw goddelijke potentieel terzijde schuiven. [...] Luister niet naar hem.'

President Dieter F. Uchtdorf, 'Vier titels', *Liahona*, mei 2013, 58.

'Er is meer individualiteit in hen die meer heilig zijn.

'Daarentegen maakt zonde eenheidsworst; het reduceert ons tot verslavende begeerten en onbeheerste impulsen.'

Ouderling Neal A. Maxwell (1926-2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Brightness of Hope', *Ensign*, november 1991, 30.

4. De angst voor een gedeukt zelfbeeld

Ik ben een 'voorbeeldige tiener'. Als ik toegeef dat ik fouten heb gemaakt, is dat afgelopen — ik zou niet meer een 'voorbeeldige tiener' zijn. Wat zou ik dan zijn? Wie zou ik dan zijn? Ik probeer het liever gewoon te vergeten en door te gaan alsof er niets aan de hand is.

We moeten onze zonden nederig voor God erkennen zodat Hij 'zwakke dingen sterk voor ons [kan] laten worden' (Ether 12:27). En het zelfbeeld dat je moet proberen te vestigen in jou is het beeld dat onze hemelse Vader en Jezus Christus van je hebben: een kind van God dat dan wel onvolmaakt is, maar met Hun hulp oneindig en goddelijk potentieel heeft.

'God [ziet ons] zoals we werkelijk zijn — en Hij vindt ons het redden waard. [...]

'Met elke geloofsstap op het pad van discipelschap groeien we toe naar de eeuwige heerlijkheid en oneindige vreugde die voor ons bestemd zijn.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Hij zal u op zijn schouders leggen en u naar huis dragen', *Liahona*, mei 2016, p. 104.

6. Angst voor mislukking

Ik heb zo vaak geprobeerd om me te veranderen, maar ik blijf dezelfde fouten maken. Misschien heb ik al mijn kansen verspeeld. Misschien zal ik nooit kunnen veranderen. Als ik het nog een keer probeer en het lukt niet, zegt dat toch genoeg?

Bekering is niet makkelijk. Dat is ook niet de bedoeling. Maar het is jouw pad naar vreugde, dus houd eraan vast. Oprechte bekering is niet aan grenzen gebonden (zie Mosiah 26:30). De Zoon van God gaf zichzelf als oneindig en eeuwig offer om voor onze zonden te boeten, zodat we vergeving kunnen ontvangen als we geloof hebben en ons bekeren (zie Alma 34:9–16). Zag je het?

Oneindig en eeuwig. Je valt niet buiten de verzoening, want die heeft geen grenzen. Blijf het proberen.

‘Soms merken we bij onze bekering, bij onze dagelijkse inspanningen om meer als Christus te worden, dat we steeds met dezelfde moeilijkheden worstelen. Net als bij de beklimming van een berg met veel bomen zien we onze voorde- ringen soms pas als we hogerop vanaf een bergkam omlaag kijken. Laat je niet ontmoedigen. Als je naar bekering streeft en eraan werkt, ben je je aan het bekeren.’

Zie Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Bekeer u opdat Ik u moge genezen’, *Liahona*, november 2009, 41.

‘Met de gave van de verzoening van Jezus Christus en de kracht van de hemel om ons te helpen, kunnen we ons wel *degelijk* verbeteren. En het mooie van het evangelie is dat het *proberen* beloond wordt, ook al slagen we niet altijd.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Morgen zal de Heere wonderen doen in uw midden’, *Liahona*, mei 2016, 125–126.

-----

7. Angst voor succes

Wat als ik me echt kan veranderen? Dan wordt er misschien veel meer van mij verwacht. Misschien is het beter om fouten in stand te houden en middelmatig te blijven, zodat er niet van mij verwacht wordt dat ik meer verantwoordelijkheid neem.

Bang zijn voor hogere verwachtingen of meer verantwoordelijkheid kan een teken van luiheid of onzekerheid zijn. Maar het plan van onze hemelse Vader is er een van verbetering en vooruitgang. Vóór dit leven heb je dat plan aanvaard; omarm het nu door je in te zetten en geloof te hebben. Probeer de persoon te zien die je hemelse Vader van jou wil maken en het soort leven dat Hij wil dat je leidt. Als je de persoon kon zien die jij in potentie bent, zou je dat maar nauwelijks zelf kunnen geloven. Met de hulp van onze hemelse Vader en de Heiland ligt het binnen je bereik.

‘Het is onze taak om ons van middelmatigheid tot bekwaamheid te verheffen, en van mislukking tot succes. Het is onze taak om het beste in onszelf naar buiten te brengen.’

President Thomas S. Monson, ‘The Will Within’, *Ensign*, mei 1987, 68.

PRECIES WAT DE DOKTER VOORSCHREEF

ILLUSTRATIE ALBERTO RUGGIERI

Charlotte Larcabal

Kerkelijke tijdschriften

Ik heb er een hekel aan om naar de dokter te gaan. Ik zie op tegen het gedoe, het wachten, de injecties, de opdracht om het 'rustig aan te doen'. Toen ik nog heel klein was, vond ik verpleegsters en artsen maar gemene mensen die dachten dat ik een speldenkussen was, maar naar-mate ik ouder werd ging ik snappen dat ze niet slecht waren; ze waren me aan het helpen. En kort nadat ik ze had gezien voelde ik me bijna altijd beter. Het maakte niet uit hoe saai de wachtkamer was, hoe hard ik gilde als ik een injectie kreeg, of hoe teleurgesteld ik was als de dokter me zei dat ik moest blijven liggen. Uiteindelijk was het 't altijd waard.

Soms is bekering net als een bezoek aan de dokter.

Vreugde of pijn?

Krimp je ineen als je denkt aan dat vies smakende medicijn of die scherpe naalden? Gebeurt dat ook als je uitspraken hoort als 'door eeuwige kwelling gepijnigd', 'met de pijnen der hel gekweld' en 'gal van bitterheid'? (zie Alma 36:12–18). Beschreef Alma zo niet het begin van zijn bekering?

Toen de engel aan Alma en de zoons van Mosiah was verschenen, herinnerde Alma zich al zijn zonden en zag hij in hoe hij tegen God in opstand was gekomen. Hij voelde zich zo ellendig dat hij wenste dat hij 'naar lichaam en ziel niet meer [hoefde te] bestaan (Alma 36:15). Au. In vergelijking daarmee zijn injecties van een dokter bijna als kusjes van een baby-zeehondje. Dus waarom heeft Alma daarna 'onophoudelijk gearbeid om zielen tot bekering te brengen'? (Alma 36:24). Waarom wilde hij andere mensen laten doormaken wat voor hem zo pijnlijk was geweest?

Misschien was dat om wat daarna kwam.

Hij dacht aan zijn Heiland, Jezus Christus.

'Ik riep in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij.' [...]

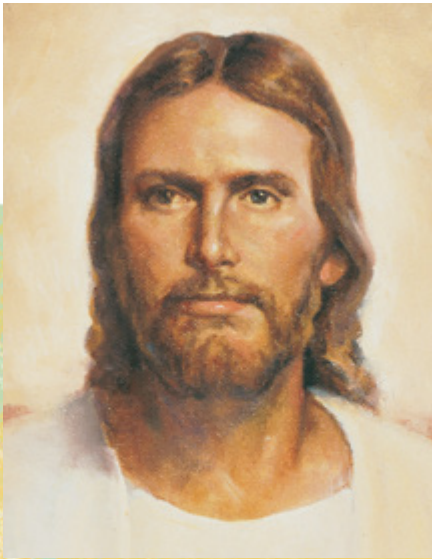
'En nu, zie, toen ik dit dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde *die*

even buitengewoon was als voordien mijn pijn.' (Alma 36:18–20; cursivering toegevoegd). Alma ondervond dat hoe moeilijk en zelfs pijnlijk het ook kan zijn om onze zonden onder ogen te zien, de vreugde die we daarna ervaren het de moeite waard maakt. De vreugde die hij voelde was uitzonderlijker en zoeter dan al het andere dat hij ooit had gevoeld (zie Alma 36:21).

Niets om bang voor te zijn

Als mensen ineenkrimpen bij de gedachte aan bekering, is dat misschien omdat ze alleen naar het pijnlijke gedeelte kijken. Vaak kost bekering tijd en soms kost iets goedmaken veel nederigheid en hard werken, maar zoals ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen ons leert: 'Bekering is geen straf. Het is het hoopgevende pad naar een heerlijker toekomst.'¹ President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, noemt het 'de zoete *zegen* van bekering.'² Met andere woorden, er is geen reden om bang te zijn voor bekering of een aspect ervan

te ontlopen. Ongeacht hoe moeilijk het is onze zonden onder ogen te zien en ze goed te maken, de genezende kracht van de Heiland die uit zijn verzoening voortvloeit, is er altijd om ons hulp te bieden, en de vreugde die we krijgen zal alle gevoelens van pijn, schaamte of verdriet die we daarvoor hebben gehad geheel wegnemen en tenietdoen.

Het beste voor jou

Weet je wat *Primum non nocere* betekent? Als je arts bent waarschijnlijk wel. *Primum non nocere* is Latijns voor ‘ten eerste geen kwaad doen’. Het is een basisbeginsel voor alle artsen, een belofte die ze afleggen. Dat betekent niet dat ze beloven om nooit pijn te doen, maar wel dat alles wat ze doen altijd op het welzijn van hun patiënt is gericht.

Denk je dat God en Jezus Christus zulke beloftes doen? Zeker weten! Kijk maar naar Jesaja 1:18; Jesaja 41:13; Romeinen 8:28 en 3 Nephi 13:14. (Echt, zoek ze op. En dit zijn er nog maar een paar!) Het verschil is dat mensen soms fouten maken. Maar Jezus Christus en onze hemelse Vader zijn volmaakt, dus je kunt er helemaal zeker van zijn dat alles wat Zij van je vragen het beste voor jou is. Altijd. Dus als God een dosis bekering voorschrijft, is dat omdat Hij weet dat dit een zegen voor je is. Bekering is geen straf. Het is genezing, zwakheid overwinnen, de natuurlijke mens afleggen en ons van zonde afkeren om ons tot God te wenden.

‘Omarm de verzoening van Jezus Christus en bekering als zaken die we dagelijks verwelkomen en toepassen volgens de instructies van de grote Geneesheer’, zei ouderling Jörg

Klebingat van de Zeventig. ‘Neem een houding aan van aanhoudende, vreugdevolle bekering door dit als uw levensstijl te kiezen.’³

Als de grote Heelmeester, Jezus Christus, aan jou bekering voorschrijft, laat je dan niet tegenhouden door angst voor pijn of vernedering. Vertrouw op zijn beloften dat hoewel het misschien even zeer doet, Hij je met groot erbarmen tot Zich zal nemen (zie 3 Nephi 22:7), en dat je net als Alma vervuld zult worden met een vreugde die net zo uitzonderlijk is als je pijn (zie Alma 36:19–20). ■

NOTEN

1. Richard G. Scott, ‘Persoonlijke kracht door de verzoening van Jezus Christus’, *Liahona*, november 2013, p. 84.
2. Russell M. Nelson, ‘Bekering en verandering’, *Liahona*, mei 2007, p. 104; cursivering toegevoegd.
3. Jörg Klebingat, ‘De troon van God in vertrouwen benaderen’, *Liahona*, november 2014, p. 36–37.

Waarom weten we zo weinig over onze hemelse Moeder?

We weten dat we zowel een hemelse Vader als een hemelse Moeder hebben. Deze kennis lijkt van Joseph Smith voort te komen en is sindsdien herhaaldelijk bevestigd door de geïnspireerde leringen van kerkleiders. Er zijn echter, buiten het bestaan van onze hemelse Moeder en de rol van onze hemelse Ouders die samen aan het heil en de verhoging van al hun kinderen werken, geen verdere details over onze hemelse Moeder bekend. Momenteel weten we genoeg om te begrijpen dat we kinderen van hemelse Ouders zijn en dat zij willen dat we zoals Hen worden. Dit begrip maakt ons duidelijk wie we zijn en wat we kunnen worden. Het maakt duidelijk dat geslacht een deel van onze eeuwige identiteit uitmaakt en dat mannen en vrouwen niet zonder elkaar kunnen worden verhoogd. En dat zijn zeldzame en kostbare waarheden op zich. ■

Zie voor meer informatie 'Mother in Heaven' op topics.lds.org.

Wat is het standpunt van de kerk inzake seksuele voorlichting?

Kerkeleiders hebben gezegd dat je ouders je in de eerste plaats dienen voor te lichten. Het is de taak van de ouders om hun kinderen openlijk en eenvoudig over seksuele intimiteit te vertellen om ze voor ernstige overtredingen te behoeden. De kerk heeft zelfs voorlichtingsmateriaal gepubliceerd.

De leiders van de kerk hebben je ouders betreffende seksuele voorlichting op school aangeraden om zich te laten informeren over de morele en ethische waarden die de school volgt. ■

AARZELEND GETROUW,

Als zending in Mexico had ik een ervaring waaruit ik leerde dat we 'goede vruchten' kunnen voortbrengen wanneer we ons geloof in actie omzetten.

Isaias Vargas Chavarria

De ring waarin ik op zending werkzaam was, organiseerde een zendingsactiviteit. Mijn collega en ik moesten de aanwezige onderzoekers kort een evangeliebeginsel uitleggen. Maar toen we in de kerk aankwamen, ontdekten we dat er zo goed als geen onderzoekers waren. In plaats van in het evangeliebeginsel te onderwijzen, vroeg men ons de straat op te gaan en voorbijgangers voor de activiteit uit te nodigen.

Ik dacht in alle eerlijkheid: dit lukt nooit. Ik had het gevoel dat het geen zin had, dat niemand onze uitnodiging voor de activiteit zou aannemen, zeker niet zo kort van te voren.

Maar mijn collega en ik wisten dat gehoorzaamheid belangrijk was en probeerden de voorbijgangers uit te nodigen. Al gauw zagen we een moeder, haar dochter en de vriend van die dochter naderen. We nodigden hen uit binnen te komen. Ze aarzelden aanvankelijk, maar gingen dan toch op onze uitnodiging in en voegden zich bij de groep in de kerk. Ik was verrast, maar erg blij.

De activiteit begon. Het was een muzikale presentatie waarin het evangelie centraal stond. De activiteit duurde ruim een uur. Ik maakte me zorgen dat onze gasten kwaad zouden zijn, omdat de activiteit zo

RIJKELIJK GEZEGEND

lang duurde en bad in stilte dat alles in orde zou komen.

Na afloop wilde ik me bij hen verontschuldigen, omdat we zoveel van hun tijd in beslag genomen hadden. Voor ik een woord kon uitbrengen, zei de vrouw: ‘Bedankt. Heel erg bedankt. Het was prachtig. Bedankt.’

Ik was stomverbaasd. Ze bedankten ons en zaten niet met de duur van de presentatie. Het was geweldig en vreugde vulde mijn hart. (En ik had nog wel gedacht dat mensen op straat uitnodigen geen zin had!) De vrouw wilde meer over de kerk te weten komen en onze zondagse bijeenkomsten bijwonen.

Ik leerde die dag iets belangrijks: een sprankje geloof, zelfs als het slechts het verlangen om te geloven is, kan veel vrucht voortbrengen (zie Alma 32:27–28).

Die ervaring veranderde mijn houding voor de rest van mijn zending. Vanaf die dag zag ik bij elke zendingsactiviteit de vruchten van mijn inspanningen als ik met hoop en vertrouwen aan de slag ging.

Als we geloof oefenen, kunnen we prachtige resultaten behalen, zelfs als we denken dat dat onmogelijk is. Wat wij als onmogelijk beschouwen, is niet onmogelijk voor God. ■

De auteur woont in Guerrero (Mexico).

HEN ZOEKEN DIE U WILLEN ONTVANGEN

‘U dient de kerk op te bouwen door hen te zoeken, “die u willen ontvangen” (LV 42:8). [...] Veel van deze mensen worden “alleen van de waarheid [...] afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is” (LV 123:12).

‘Meestal weet u niet wie die mensen zijn. Zij erkennen misschien niet meteen dat u dienstknechten van de Heer bent. Zij begrijpen misschien nog niet dat het herstelde evangelie meer dan wat ook vrede, leiding en zin aan het leven geeft. Zij begrijpen vaak niet dat zij naar het herstelde evangelie op zoek zijn totdat ze het gevonden hebben. Een bekeerling heeft ooit gezegd: “Toen ik het evangelie hoorde, werd er in mijn hart een gat gevuld waar ik het bestaan niet van wist.” Een ander heeft gezegd: “Ik ben klaar met de zoektocht waarvan ik het bestaan niet kende.”

Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk (2004), 170.

ONZE PLEK

FAMILIEBEPROEVINGEN VERWERKEN

Silvia C., Umbria (Italië)

Na de scheiding van mijn ouders had ik een moeilijke tijd. Van naar de kerk gaan, kreeg ik meestal een goed gevoel, maar het was pijnlijk om toespraken over het gezin te

horen, omdat ik dacht dat ik geen familie meer had.

Mijn moeder was minderactief en hertrouwd.

Mijn vader was atheïst en woonde met een vrouw samen. Beiden hadden kinderen bij hun nieuwe partners en ik voelde mij als een last — een vergissing — alsof ik helemaal niet meetelde.

Dus begon ik te bidden, de Schriften te lezen, te mediteren, en bleef ik naar de kerk gaan. Maar ik kon het niet helpen me af te vragen: hoe zou het hiernamaals ervoor mij uitzien aangezien mijn familie niet in de tempel verzegeld was?

Ik kreeg niet meteen antwoord, maar uiteindelijk wel. Ik zocht de definitie van *gezin* op, las Schriftteksten over dit onderwerp en begon er de positieve kant van in te zien. In plaats van te denken dat ik geen familie had, leerde ik dat ik kinderen van God naar de kerk kon helpen brengen. Ik leerde geduld oefenen en een licht te zijn. Ik

probeerde een beter mens te worden. Ik realiseerde me ook dat ik zonder mijn familie nooit het geloof zou hebben ontwikkeld dat ik nu heb. En ik zou de wet van kuisheid en het heilsplan niet zo waarderen als ik nu doe.

Ik begrijp nu dat ik *wel* een familie heb en ik ben dankbaar voor mijn nieuwe en grotere familie. Het is moeilijk geweest, maar ik maak me geen zorgen meer over wat er na de dood met mijn familie gaat gebeuren. Ik vertrouw op God. Hij weet waarom we niet verzegeld zijn. Hij weet hoeveel ik van hen houd en wat het beste voor mij is. We kunnen niet alles begrijpen, dus is het belangrijk om geloof in God te hebben. Dat zal ons tot steun zijn en ons helpen inzien dat alles op zijn pootjes terecht komt. ■

VERJAARDAGSGEBEDEN VOOR MIJN VADER

Cooper B., Californië (VS)

Mijn vader was niet kerkelijk opgevoed en de familie van mijn moeder was minderactief geworden toen zij nog jong was. Maar op zekere dag kreeg mijn moeder het gevoel dat er iets ontbrak, dus besloot zij naar de kerk terug te keren waarin zij was grootgebracht: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mijn zusters en ik gingen mee. Maar mijn vader vond het niet leuk dat we naar de kerk gingen en nog nooit was de relatie van mijn ouders zo zwaar op de proef gesteld.

Ik liet me dopen toen ik acht was en ik leerde dat gezinnen eeuwig bij elkaar kunnen zijn. Elk jaar, wanneer ik op mijn verjaardag de kaarsjes uitblies, wenste ik in het geheim dat mijn vader zich zou laten dopen. Ik bad dat het hart van mijn vader verzacht zou worden. Na vele jaren mochten de zendelingen uiteindelijk bij ons komen eten. Maar er werd nooit over het evangelie gesproken.

Toen ging mijn vader in een zomer met me mee op een kampeertocht voor jongemannen. Hoewel hij geen lid was, kreeg mijn vader de leiding over de haardvuuravond! Ik was bang, maar iedereen hielp door aan de haardvuuravond mee te doen. Toen getuigde een vriend van me over bidden. Hij vertelde dat zijn kleine broertje door mijn vader was geholpen en hoe dat een antwoord op zijn gebed was geweest. Voor het eerst zag ik mijn vader huilen. Hij voelde de Geest.

Na die kampeertocht wilde mijn vader met hernieuwd enthousiasme meer over het evangelie weten en op zekere ochtend kondigde hij aan dat zich wilde laten dopen. We konden het niet geloven!

De doopdag van mijn vader was een van de beste dagen van mijn leven. De kapel zat vol met iedereen die mijn vader kwam steunen, en ik oefende het doopgebed honderden keren omdat ik zo opgewonden was. Mijn vader liet zich door mij dopen. Ik kan de emoties die door

mij heengingen toen ik hem in het doopvont omhelsde niet beschrijven.

Het jaar daarop werd ons gezin in de tempel verzegeld. Na de verzegeling stonden we elkaar in een kring — een eeuwige gezinskring — te omhelzen. We hadden allemaal tranen in onze ogen.

Hiervan leerde ik dat alles mogelijk is. Houd vol. Ik ga mijn uiterste best doen om waardig te blijven, zodat ik later in de tempel aan mijn toekomstige gezin verzegeld te worden. ■

HET IS JOUW BEURT!

Vertel over je geestelijke ervaringen. Houd je artikel op maximaal 400 woorden. Zet 'Onze plek' in de onderwerpregel en stuur het voor 10 april naar liahona.lds.org of mail het naar liahona@ldschurch.org.

HOOP KIEZEN

Ongeacht wat je nu doormaakt, kun je door het
evangelie 'volmaakt stralende hoop' vinden.

(Zie 2 Nephi 31:20.)

**Ouderling
Neil L. Andersen**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HOE JE GELOOFSBEPROEVINGEN DOORSTAAT

Vurige beproevingen zijn bedoeld om u sterker te maken, maar ze kunnen uw geloof in de Zoon van God in principe ook verminderen en zelfs vernietigen, en ook uw voornemen verzwakken om u aan uw beloften aan Hem te houden. Deze beproevingen zijn vaak vermomd, waardoor ze moeilijk te onderkennen zijn. Ze zetten zich vast in onze zwakheden, onze kwetsbaarheden, onze gevoeligheden, of in datgene wat ons het meeste raakt. Een echte maar hanteerbare test voor de een kan een vurige beproeving voor de ander zijn.

Hoe blijft u 'standvastig en onveranderlijk' (Alma 1:25) in een beproeving? U richt zich op de zaken waarmee u uw geloof hebt opgebouwd — u oefent geloof in Christus, u bidt, u overdenkt de Schriften,

u bekeert zich, gaat naar de kerk en neemt aan het avondmaal deel, u houdt zich aan de geboden en u dient anderen.

Als uw geloof wordt beproefd — wat u ook doet, keer u niet af van de kerk! Afstand nemen van het koninkrijk Gods ten tijde van een geloofsbeproeving is hetzelfde als de veiligheid van een schuilkelder te verlaten terwijl er een wervelstorm aan komt.

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God' (Efeze 2:19). Het is in het heiligdom van de kerk dat we ons geloof beschermen. Daar komen we samen met andere gelovigen, we bidden en krijgen antwoord op onze gebeden, zingen lof, en geven ons getuigenis van de Heiland, dienen

elkaar en voelen de Geest van de Heer. We nemen deel aan het avondmaal, ontvangen de zegeningen van het priesterschap, en bezoeken de tempel. De Heer heeft verklaard: 'In de verordeningen [...] is de macht der goddelijkheid kenbaar' (LV 84:20). Als u wordt geconfronteerd met een geloofstest is het mijn raad om binnen de veiligheid van het huisgezin Gods te blijven. Daar is altijd plek voor u. Er is geen beproeving zo zwaar dat we die niet samen kunnen overwinnen (zie Mosiah 18:8–10). ■

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2012.

Het WONDER *op de valreep*

Cesar H. Bonito Duarte

Toen ik zestien was, ging ik naar de technische school om een diploma in elektronica te halen. Een van de vereisten voor mijn diploma was dat ik een stage van dertig dagen vervulde bij een lokaal bedrijf om praktijkervaring op te doen.

Ik ging stage lopen bij een papierbedrijf. Ik wilde heel graag op zending en met deze baan zou ik voldoende geld bij elkaar sparen. Maar er waren drie stagiairs en het bedrijf zou slechts één van ons een voltijdbaan aanbieden.

Het bedrijf had een machine die stuk was gegaan. Toen de machine nog functioneerde, kon het evenveel werk doen als drie gelijksoortige machines samen. Dit toestel werkte al een poosje niet meer. Het bedrijf had

uit het buitenland vervangende onderdelen laten komen, maar het werkte nog steeds niet. Ik nam de uitdaging aan om het toestel te repareren.

Dag na dag bestudeerde ik urenlang de machine. Maar die was erg ingewikkeld en het zou niet makkelijk zijn om in slechts dertig dagen te bepalen waarom de machine was stukgegaan, vooral niet voor iemand met zo weinig ervaring als ik. Ik had echter het gevoel dat ik het kon. Elke ochtend las ik vóór het werk artikels in de *Liahona* en bad ik tot mijn hemelse Vader. Ik sloot ook vriendschap met mijn baas, een ervaren elektrotechnicus, die het voor elkaar kreeg dat ik de kopieën van de blauwdrukken in het weekend mee naar huis kon nemen. Ik bestudeerde ze aandachtig.

Naarmate het einde van mijn stage in zicht kwam en mijn twee collega-stagiairs de hun aangewezen projecten af hadden gewerkt, begon de druk toe te nemen. Maar ondanks negatieve (en zelfs spottende) opmerkingen rondom mij twijfelde ik geen ogenblik. De laatste dag van onze stage naderde snel. Hoewel ik wel enkele problemen had kunnen oplossen, werkte de machine nog steeds niet. Ik was ervan overtuigd dat ik dicht bij de oplossing was. Vandaar dat ik tegen mijn baas zei dat ik met toestemming van de directie op zaterdag zou werken. De machine zou zo goed als zeker op maandag werken.

Wat ik zei verbaasde hem zozeer dat hij persoonlijk toestemming aan de directeur van het bedrijf ging vragen. Mijn baas liet mij vervolgens weten

Ik was jong, onervaren, en had tijd te kort. Zou een eenvoudig gebed echt een wonder kunnen teweegbrengen?

dat wij alle drie — de directeur van het bedrijf, mijn baas en ik — de volgende dag tot de middag zouden werken.

‘Alle drie?’ vroeg ik. Hij legde uit dat de directeur, een elektronicus, in mijn voorstel was geïnteresseerd, omdat het al zo vaak was mislukt om de machine aan de praat te krijgen dat hij zelf niet meer in een goede afloop geloofde.

De volgende dag stond ik stijf van de zenuwen. Met twee volwassen technici samenwerken was niet niks. Ik was jong en onervaren. Zij boden echter aan om als mijn assistenten te werken; ik voelde me niet op mijn gemak, maar eigenlijk ook wel gevleid.

Enkele minuten voor het middaguur stond het voor de directeur en mijn baas vast dat onze inspanningen nutteloos waren geweest. Ik verontschuldigde me en ging naar de wc.

Ik knielde neer en bad vurig tot mijn Vader. Ik voelde een onverklaarbare, wonderbaarlijke kracht. Ik vroeg Hem mij te helpen de baan te krijgen, want ik had die nodig om mijn zending te bekostigen.

Ik kwam vol energie uit de wc, maar ondertussen hadden mijn assistenten de machine alweer dichtgemaakt en ons gereedschap opgeruimd. Ik heropende de machine en keek aandachtig naar de vijftien printplaten binnenin. Het viel me op dat er één eenvoudig pinnetje tussen de vierduizend pinnetjes in het systeem niet met de printplaat verbonden was. Ik verbond het, plaatste de plaat terug en schakelde de machine in. En ze werkte! Het was een wonder.

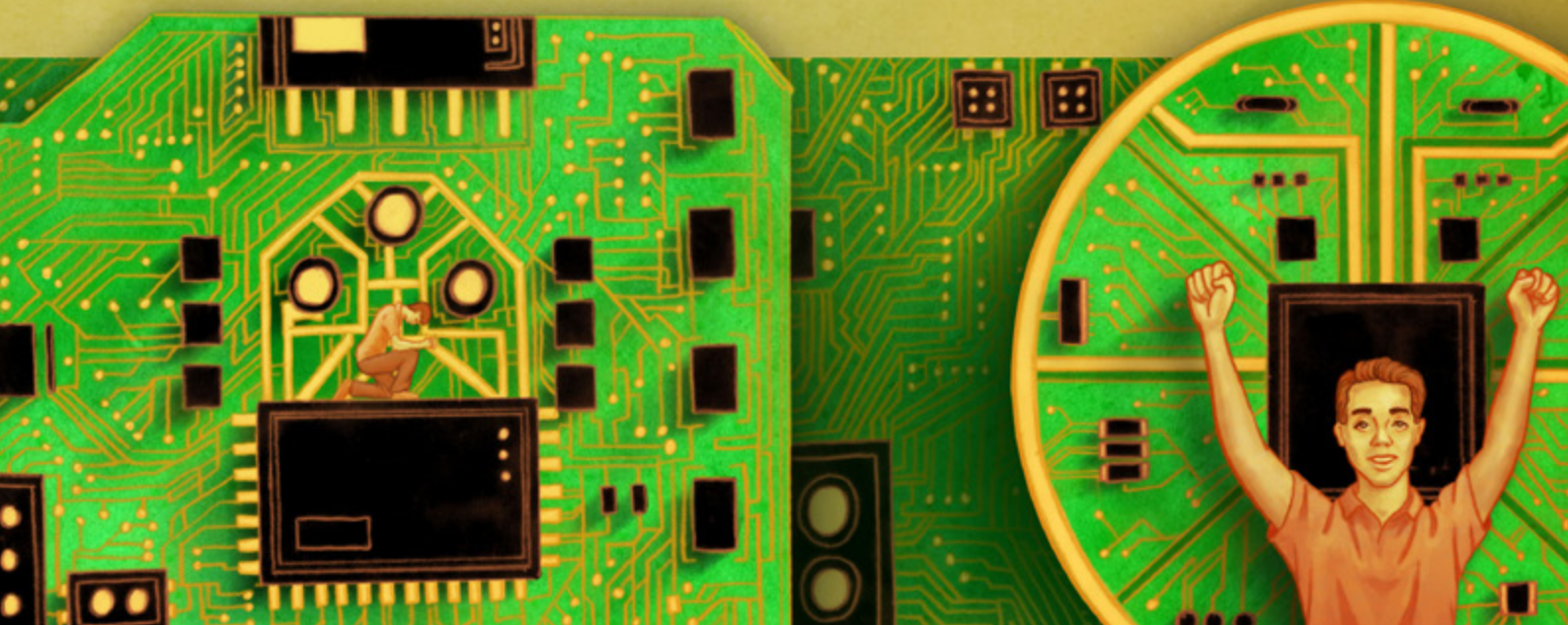
Het was een onvergetelijk en emotioneel moment. Mijn baas

omhelsde me en de bedrijfsdirecteur gaf mij een hand en feliciteerde mij geestdriftig.

Hierdoor kon ik bijna twee jaar lang voor dat bedrijf werken, het geld sparen dat ik nodig had en op mijn langverwachte zending vertrekken. Toen ik de reden voor mijn vertrek uitlegde, wenste de directeur van het bedrijf mij vaarwel en zei: ‘Je weet waar je kunt komen werken als je zending achter de rug is. Ik wens je veel succes.’

Dit voorval heeft me geleerd dat voor God niets onmogelijk is. Als we niet twijfelen, zullen er wonderen plaatsvinden, maar alleen na de beproeving van ons geloof, zelfs op de valreep. Ja, wonderen komen voor. ■

De auteur woont in Aragua (Venezuela).

Het wachten

*Waarom kon ik me
nu niet laten dopen?*

Jessica Larsen

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

*'Ook Jezus werd gedoopt een keer
[...] ik volg het voorbeeld van de
Heer' (Children's Songbook, 104).*

Vandaag gaan we een nieuw liedje leren,' zei zuster Reid. 'Het heet "De doop". Sluit allemaal jullie ogen en luister naar de muziek.'

Ik sloot mijn ogen en ging ontspannen op mijn stoel zitten. De pianist begon een melodie te spelen die zacht en sierlijk klonk, zoals stromend water. Toen begon zuster Reid te zingen: *'Jezus is eens in Judea naar Johannes toegegaan, die Hem doopte onder water bij de oever der Jordaan.'*

Ik voelde een traan over mijn wang glijden. Ik probeerde hem weg te vegen vóór mama het zou zien, maar het was al te laat. Mama was de jeugdwerkpresident en ze zag altijd alles. Ik zag dat mama naar me keek en droevig glimlachte. Ze wist waarom ik moest huilen.

Na de kerk neuriede mijn jongere zusje Julie het liedje heel de weg naar huis. Ik zei niets.

'Wil je met me kleuren?' vroeg Julie me toen we thuis aankwamen.

Ik schudde mijn hoofd. 'Misschien straks. Ik moet eerst iets doen.'

Ik vond papa in de woonkamer. Hij zat op zijn favoriete plek met

waard

een boek op schoot. Hij las graag terwijl mama, Julie en ik naar de kerk waren.

Ik haalde diep adem. 'Papa?' zei ik. 'Mag ik me laten dopen?'

Papa sloot het boek en vroeg of ik even naast hem kwam zitten.

'O, Sadie. Dat hebben we al besproken. Mijn antwoord is nog altijd nee,' zei hij.

'Maar ik wil het zo graag!' zei ik. 'Ik ben nu al enkele maanden acht jaar en ik heb er veel over nagedacht. Ik weet dat de kerk waar is en hoe langer ik wacht, hoe meer ik weet dat ik me wil laten dopen.'

Vader schudde zijn hoofd. 'Ik denk nog altijd dat je te jong bent om zo'n belangrijke beslissing te nemen. Maar je weet dat ik van je houd.'

'Ik weet het,' zei ik. Ik wist dat papa het beste voor me wilde. Hij geloofde gewoon niet dat ik klaar was om deze keuze te maken.

Ik liep naar mijn kamer en boog mijn hoofd. Ik bad harder dan ooit tevoren. 'Hemelse Vader, ik wil me écht laten dopen. Alstublieft, laat papa dat begrijpen.'

Eerst gebeurde er niets, maar ik bleef op mijn knieën zitten. De melodie van 'De doop' speelde door mijn hoofd. Na een poosje was ik niet meer zo verdrietig. In de plaats daarvan had ik een vredig gevoel. Ik begon na te denken over alles wat ik kon doen, zelfs als ik me nog niet kon laten dopen.

Ik kon blijven bidden en naar het jeugdwerk gaan. Ik kon een voorbeeld voor Julie zijn en misschien kon ik mama vragen om volgende week voor me te vasten.

Ik bleef me vredig voelen toen ik de trap afging voor het avondeten. Ik wist niet wanneer, maar op een dag zou ik me laten dopen. En het zou het wachten waard zijn.

Zes maanden later, twee dagen voor haar negende verjaardag, kreeg Sadie toestemming van haar papa om zich te laten dopen. ■

De auteur woont in Texas (VS).

ALS JE MOET WACHTEN

- Leer zoveel je kunt over het evangelie.
- Ga naar doopdiensten en kijk uit naar wanneer jij je kan laten dopen.
- Vraag om een priesterschapszegen als je die nodig hebt.
- Denk eraan, onze hemelse Vader en Jezus houden van je en luisteren naar je gebeden.

Ouderling
Jeffrey R. Holland
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Wat kan ik doen als ik niet tevreden ben met mijn geestelijke groei?

Geef het niet op. Dankzij de verzoening van Jezus Christus kunnen we ons verbeteren.

Jezus Christus zegent wie zich *willen* verbeteren en de geboden *proberen* te onderhouden. Het proberen wordt altijd beloond.

Iedereen struikelt, maar de Heiland zal je helpen om weer overeind te komen. Hij zal je helpen om je te bekeren, te herstellen wat je moet rechtzetten, en verder te gaan.

Blijf dus liefhebben. Blijf het proberen. Blijf vertrouwen. Blijf geloven. Blijf groeien. De hemel moedigt je vandaag, morgen en eeuwig aan.

Uit 'Morgen zal de Heere wonderen doen in uw midden', Liahona, mei 2016, 124–127.

Soms erger ik me aan broer of zus. Wat kan ik eraan doen?

Bid tot je hemelse Vader en vraag Hem om je te helpen lief voor je broertjes en zusjes te zijn. Geef ze een knuffel.

Noah F., 10 jaar, Queensland (Australië)

Giulia: probeer maar te denken aan alle leuke momenten die je met ze hebt gehad. Denk maar aan die leuke momenten en dat niemand volmaakt is.

Bruna: zelfs als ze geen 'sorry' zeggen, zou ik ze vergeven.

Giulia en Bruna R., 13 en 8 jaar, São Paulo (Brazilië)

Als ik me aan mijn zusje erger, maak ik haar bed op of maak iets lekkers voor haar. Ik vind het ook fijn om kaarten te maken, extra klusjes te doen en een gebed te zeggen. Ik voel dan dat de Geest zegt dat ik het goed heb gedaan.

Adeline B., 9 jaar (Tennessee, VS)

Ik zou bidden, gezinsavond houden en met ze praten.

Luisa R., 9 jaar, Baja California (Mexico)

Julia: ik kan lief voor broertjes en zusjes zijn; als ik boos ben, kan ik tegen ze zeggen dat ik van ze hou en dan aardig zijn. Ik kan de Heiland volgen en lief voor ze zijn.

Darrin: wees gewoon blij, deel met ze en help ze.

Julia en Darrin S., 8 en 6 jaar (New Mexico, VS)

NIEUWE VRAAG

'Ik heb een broer die verkeerde keuzes maakt. Wat moet ik doen?'

Stuur ons vóór 15 april 2017 je antwoord en je foto. Stuur ze op liahona.lds.org in of stuur een e-mail naar liahona@ldschurch.org. (Zet 'Question Corner' in de onderwerpregel.) Denk eraan om de toestemming van een van je ouders erbij te zetten!

De antwoorden zijn bedoeld als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIEFDE schilderen

Jill Hacking, New York (VS)

STERKER WORDEN

Lucy is met een aandoening geboren waardoor haar spieren niet goed samenwerken. Daardoor kan ze moeilijk slikken en praten. Ze rijdt op een speciale fiets en gaat op trektochten met haar familie om sterker te worden.

SCHILDEREN

Lucy's mama is schilderes. Toen Lucy nog een baby was, keek ze graag toe als haar mama schilderde. Nu leert haar mama haar ook schilderen. Lucy gebruikt graag kleuren die bij elkaar passen, en ze schildert heel voorzichtig. Ze wil op een dag samen met haar mama een atelier hebben.

LUCY'S HART

Lucy nam op school samen met haar oudere zussen deel aan een kunstwedstrijd met als thema: de wereld verbeteren. Lucy wist meteen dat ze een hart wilde schilderen. Ze zei: 'De wereld zou veel beter zijn als we liefde in ons hart hadden.'

Hoi!

Ik ben LUCY!

Ik woon met mijn familie in Utah in de Verenigde Staten. Ik schilder graag en ik toon anderen graag dat ik van ze hou.

EEN LIEVE ZUS

Toen Lucy vernam dat ze met haar schilderij gewonnen had, zei ze tegen haar zus Ruby: 'Jouw tekening is heel mooi. Ik wou dat jij gewonnen had.' Lucy kon het haast niet geloven toen ze hoorde dat ze met haar schilderij ook de wedstrijd voor heel de Verenigde Staten gewonnen had!

BIJZONDERE COMMUNICATIE

Lucy heeft het moeilijk om anderen te vertellen wat ze voelt. Maar ze wil anderen laten voelen dat ze geliefd zijn en ze gelukkig maken. En dat doet ze door haar schilderijen!

LUCY'S IDEEËN OM LIEFDE TE TONEN

Heb liefde in je hart.
Liefde maakt je gelukkig.
Wees lief voor anderen.

STUUR ONS EEN HART

Hoe volg je Jezus door liefde te tonen?
Stuur ons een hart met je verhaal en foto, en de goedkeuring van je ouders. Stuur ze in via liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article') of per e-mail naar liahona@ldschurch.org.

Een geweldig gevoel

*Paulo had het verknoeid.
Wat kon hij doen?*

Jane McBride

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Toen Paulo uit het water kwam, trokken papa en hij droge kleren aan. Daarna legden papa, opa en de bisschop hun handen op zijn hoofd en bevestigden hem. Nu was hij lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

‘Ik voel me geweldig’, zei Paulo. Hij wees naar zijn hart. ‘Hierzo.’

Mama gaf hem een dikke knuffel. ‘Dat komt omdat je bij je bevestiging de gave van de Heilige Geest ontvangen hebt.’

Paulo knikte. Hij wilde niets doen waardoor dat geweldige gevoel weg zou gaan.

Maar de volgende dag maakte Paulo’s kleine broertje Carlo zijn speelgoedvliegtuigje kapot. Paulo had een hele maand gespaard om het te kunnen kopen!

‘Kijk wat je gedaan hebt!’ riep Paulo. ‘Je moet van mijn spullen afblijven!’

‘Het spijt me’, zei Carlo. De tranen rolden over zijn wangen. ‘Misschien kunnen we het maken.’

‘Dat gaat niet!’

Carlo rende huilend de kamer uit.

Paulo voelde zich rot. Hij wist dat Jezus niet zou gillen of kwaad worden. Zou hij zich ooit nog voelen zoals na zijn doop?

‘Ik heb beloofd dat ik zou proberen om Jezus te volgen’, zei hij met trillende stem tegen mama. ‘Maar ik heb het al verknoeid.’

‘Je hebt iets fouts gedaan’, zei mama rustig. ‘Maar Jezus heeft ons een manier gegeven om de Heilige Geest weer bij ons te hebben als we een fout maken.’

Paulo wist wat ze ging zeggen. ‘Ik weet het. Bekering. Ik moet om vergeving vragen.’

Mama knikte. ‘Als je dan aan het avondmaal deelneemt, hernieuw je je belofte om Jezus te volgen. En

dan ben je net zo rein als vlak na je doop en bevestiging.’

Paulo ging Carlo zoeken. ‘Het spijt me dat ik tegen je geschreeuwd heb’, zei hij. ‘Laten we het vliegtuigje samen maken.’

Carlo glimlachte en Paulo had het gevoel dat hij gedaan had wat Jezus zou doen. Toen hij die avond bad, vroeg hij zijn hemelse Vader om vergeving en om hem te helpen vriendelijker tegen Carlo te zijn. Hij kreeg een vredig gevoel in zijn hart.

Die zondag in de kerk lette Paulo goed op tijdens de avondmaalsgebeden. Hij luisterde aandachtig naar de woorden. Toen hij van het brood en water nam, voelde hij de liefde van zijn hemelse Vader voor hem. Mama had gelijk. Hij kreeg dat geweldige gevoel weer! ■

De auteur woont in Colorado (VS).

- Een nieuw vliegtuig heeft blinkende vleugels. De lucht die over de vleugels glijdt, houdt het vliegtuig in de lucht.
- Als er zich ijs op de vleugels vastzet, kan de lucht er niet zo goed over glijden. Dan kan het vliegtuig niet veilig vliegen.
- Voor een vliegtuig de lucht in gaat, sproeit men de vleugels schoon met grote brandslangen. Daardoor gaan ze weer blinken.
- Dan kan het vliegtuig even goed vliegen als toen het nieuw was!

LAAT JE VLEUGELS BLINKEN!

- Als we ons laten dopen, hebben we geen zonden meer en ontvangen we de gave van de Heilige Geest om ons te helpen leren en groeien.
- Als we een foute keuze maken, is het moeilijker om de Heilige Geest te voelen.
- Als we ons bekeren en om hulp bidden, vergeeft onze hemelse Vader ons. Dan worden onze zonden weggenomen en kan de Heilige Geest weer bij ons zijn.
- Dankzij de verzoening van de Heiland kunnen we ons dagelijks bekeren! Op zondag stelt het avondmaal ons in staat om rein te zijn, aan Jezus te denken en opnieuw te beginnen.

Ouderling
Kim B. Clark
van de Zeventig

Ik heb Gods profeet gezien

Toen ik elf was, hielp ik met de bouw van ons nieuwe kerkgebouw. In die tijd hielpen de leden met de bouw: ze spijkerden hout vast, schilderden muren en dat soort dingen.

Toen ik hoorde dat president David O. McKay (1873–1970) het gebouw zou inwijden, wilde ik er erg graag bij zijn. Mijn ouders zeiden dat dat mocht. Ik was al vroeg aanwezig en ging op de eerste rij zitten.

Ik weet nog dat ik president McKay van dichtbij zag. Ik zag hoe hij stond, hoe hij met mensen praatte en hoe hij ze behandelde. Hij had helderblauwe ogen en wit haar. Hij *zag eruit* als een profeet. Toen ik hem hoorde spreken en het inwijdingsgebed hoorde uitspreken, wist ik in mijn hart dat hij Gods profeet was.

President David O. McKay was de negende president van de kerk van 1951 tot en met 1970.

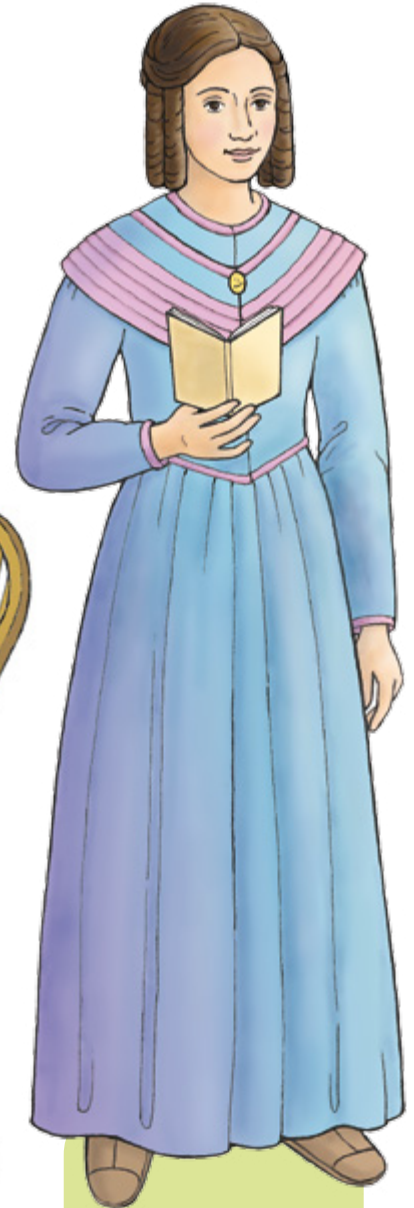
Ik kreeg een sterke geestelijke ingeving van onze hemelse Vader: 'Dit is mijn profeet.' Onze hemelse Vader liet me door de Heilige Geest weten dat president McKay *zijn* profeet was.

Omdat ik wist dat president McKay Gods profeet was, wist ik ook dat de kerk waar was en dat Joseph Smith een profeet was. Ik wist dat het Boek van Mormon en de herstelling van het evangelie waar waren. Ik wist ook dat alle profeten, van Joseph Smith tot en met David O. McKay, Gods profeten waren.

Telkens als er een nieuwe profeet geroepen wordt, krijg ik diezelfde bevestiging: 'Dit is mijn profeet.' En dat begon allemaal toen ik nog kind was. ■

De kerk wordt opgericht

Gebruik deze figuren om verhalen uit de kerkgeschiedenis te vertellen!

Emma Smith

Nadat het Boek van Mormon was vertaald, werd het als Schriftuur gepubliceerd. Een maand later was in een boerenhoeve de eerste officiële bijeenkomst van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Er waren ongeveer zestig mensen aanwezig. Joseph Smith en Oliver Cowdery zegenden en dienden het avondmaal rond. De Kerk van Jezus Christus was eindelijk opnieuw op aarde gevestigd! Enkele maanden later vroeg de Heer aan Emma Smith, de vrouw van Joseph, om lofzangen te verzamelen die de heiligen tijdens hun kerkbijeenkomsten konden zingen.

Jezus liet Zich dopen

Kim Webb Reid, Utah (VS)

Johannes de Doper was een groot profeet. Hij predikte bekering aan het volk. Daarna doopte hij ze.

Op zekere dag was Johannes mensen in de Jordaan aan het dopen. Jezus kwam en vroeg Johannes of hij Hem wilde dopen. Johannes wist dat Jezus geen zonden had. Dus waarom wilde Jezus Zich laten dopen?

Jezus zei dat
Hij alle geboden
moest gehoorzamen.
Zich laten dopen is
een gebod.

Nadat Johannes Jezus had gedoopt, kwam er een duif om te laten zien dat de Heilige Geest daar was. De stem van onze hemelse Vader kwam uit de hemel. Hij zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! (Mattheüs 3:17).

We kunnen de geboden gehoorzamen en ons zoals Jezus laten dopen. Dan kunnen we bevestigd worden en de gave van de Heilige Geest krijgen. ■

Ik ben dankbaar voor mijn lichaam

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

**President
David O. McKay
(1873–1970)**

Negende president
van de kerk

EEN LES VAN DANDY

*Net als sommige jonge mensen
had mijn paard Dandy een hekel
aan beperkingen.*

Ik had ooit veel plezier in het trainen van [Dandy, een veulen van een goed ras]. Hij had een goed karakter, heldere, mooi ronde ogen, was goed geproportioneerd en al met al een prachtig [dier]. Als hij werd bereden, was hij altijd gewillig, luisterde goed en deed alles wat je van een paard kon verwachten. Hij en mijn hond Scotty waren echte maatjes. Ik had plezier in de manier waarop hij afging op iets waarvan hij bang was. Hij vertrouwde erop dat hem, als hij deed wat ik van hem vroeg, niets zou overkomen.

Maar Dandy had een hekel aan beperkingen. Hij werd bokkig als hij vastgebonden werd en knabbelde dan net zo lang aan het touw tot hij los was. Hij liep niet weg; hij wilde alleen maar vrij zijn. Omdat hij dacht dat andere paarden dat ook hadden, maakte hij ook hun touwen los. Hij had een hekel aan de omheining rond de wei, en als hij een stukje met alleen glad ijzerdraad kon vinden, bewerkte hij het voorzichtig met zijn hoeven,

net zolang tot hij eroverheen kon stappen, de vrijheid tegemoet. Meer dan eens waren mijn burens zo vriendelijk hem weer in de wei terug te zetten. Hij leerde zelfs hoe hij het hek open kon krijgen. Hoewel [hij vaak irritante en soms dure schade] veroorzaakte, bewonderde ik zijn intelligentie en vindingrijkheid.

Maar door zijn nieuwsgierigheid en verlangen om de buurt te verkennen, kwamen hij en ik ook in de problemen. Eens werd hij op de grote weg aangereden, met als gevolg een auto die total loss was, een gewond paard, en een licht gewonde automobilist.

Tijdens zijn herstel, en met nog steeds de drang naar zwerven,

inspecteerde hij de hele omheining. Zelfs de hekken waren met ijzerdraad afgesloten. Daarom dachten we even dat Dandy veilig in de wei zou blijven.

Maar op een dag vergat iemand het hek met ijzerdraad af te sluiten. Dandy merkte dat, maakte het hek open, nam een [ander paard] mee en samen bezochten zij de wei van de buurman. Ze gingen naar een oud huis dat voor opslag werd gebruikt. Dandy's nieuwsgierigheid bracht hem ertoe de deur open te duwen. Net zoals hij dacht, stond daar een zak graan. Wat een vondst! Ja, en wat een tragedie! Het graan was vergif voor knaagdieren! Binnen een paar minuten hadden Dandy en het andere paard pijnlijke krampen, en binnen korte tijd waren ze allebei dood.

Wat lijken veel van onze jonge mensen toch op Dandy! Ze zijn niet slecht; ze hebben niets kwaads in de zin; maar ze zijn impulsief, energiek, nieuwsgierig, en willen graag iets doen. Ook zij worden [rusteloos] door beperkingen, maar als ze bezig worden gehouden, zorgvuldig en goed worden geleid, zal blijken dat ook zij luisteren en capaciteiten hebben; als we ze zonder begeleiding laten zwerven, negeren ze maar al te gauw goede beginselen, wat vaak tot kwade valstrikken, tragedie en zelfs de dood leidt. ■

*Overgenomen uit Conference Report,
oktober 1968, 87.*

**OPWEKKING VAN DE DOCHTER VAN JAÏRUS,
JEREMY WINBORG**

'Hij [...] pakte haar hand en riep: Kind, sta op' (Lukas 8:54).

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Wees een voorbeeld voor de gelovigen

Hoe voldoen wij aan de goddelijke opdracht om anderen de waarheid aan te reiken zonder dat er ruzie ontstaat.

p.44

VOOR JONGEREN

p.50

7 DINGEN AAN BEKERING WAAR WE BANG VOOR ZIJN EN WAAROM DAT NIET NODIG IS

Laat angst je er niet van weerhouden de vrede en blijdschap van bekering en vergiffenis te voelen.

VOOR KINDEREN

Een geweldig gevoel

Wat gebeurt er als je na je doop iets fouts doet?
Hoe krijg je dat geweldige gevoel terug?

p.72

